

Spis treści

- 5 **Boże poselstwo przez Jakuba**
- 10 **Mądrość w radzeniu sobie**
- 15 **Stawianie czoła pokusom**
- 20 **Wcielanie wiary w praktyce**
- 26 **Przewycięzanie stronniczości**
- 31 **Wiara w działaniu**
- 36 **Modlitwa przed otwarciem naszych ust**
- 41 **Wybór tego czym myśleć**
- 46 **Łagodność mądrości**
- 52 **Przewycięzając nasze problemy z postawą**
- 57 **Przyjmując pokorniejszy pogląd**
- 62 **Skupiając się na niebie**
- 67 **Wytrwałość przez wiarę**

Sobotnie Lekcje Biblijne są programem codziennych nauk, opartym wyłącznie na Biblii i Duchu Proroczym, bez dodatkowych komentarzy. Cytaty są możliwie jak najkrótsze, by zapewnić zwięzłość i bezpośredniość myśli. W pewnych przypadkach zostały użyte Klamry [], w celu osiągnięcia przejrzystości, utrzymania właściwego kontekstu i sprawnego odczytu. Dalsze studia w materiałach źródłowych są jak najbardziej zalecane. Stosowany przekład Biblii: Współczesniona Biblia Gdańska (UBG)

Ilustracje: Sermonview na przedniej okładce i Map Resources na str. 4, 46, 72.

Wydane przez: **Generalną Konferencję Adwentystów Dnia Siódmego Ruch Reformacyjny** P.O. Box 7240
Roanoke VA 240190240 USA.

Oddział w Polsce: **Adwentyści Dnia Siódmego Ruch Reformacyjny**, ul. Piłsudskiego 149,
41 – 707 Ruda Śląska; tel: 32 / 726 51 71

Konto bankowe: PLN Nr: 25 1940 1076 3224 0773 0000 0000

Konto bankowe: USD Nr. 15 1940 1076 3224 0786 0000 0000

SŁOWO WSTĘPNE

List Jakuba jest bezpośredni. Jak bardzo potrzebujemy już teraz zawartych w nim poselstw! Dlatego też, przez następne trzy miesiące, uczniowie szkół sobotnich na całym świecie będą wgłębiać się w studiowanie Listu Jakuba. Istotne punkty dotyczące wpływu języka (na dobro lub zło), posłuszeństwo Bogu przez wiarę, moc modlitwy i przykład Eliasza to tylko kilka kluczowych tematów. Dlaczego to wszystko jest dzisiaj tak istotne?

„Grzechem obecnego stulecia jest lekceważenie wyraźnych przykazań Boga. Potęgą wpływu w kierunku zła jest bardzo wielka.” – *Świadectwa dla zboru, t. 3, str. 483.*

„Niech nikt nie zwodzi samego siebie przekonaniem, że może stać się świętym, świadomie naruszając jedno z Bożych wymagań. Popęlnienie znanego grzechu ucisza świadczący głos Ducha i oddziela duszę od Boga. ‘Grzech jest przekroczeniem prawa’. A ‘kto grzeszy [przekracza prawo], nie widział Go ani Go nie poznał”. 1 Jana 3:6. Niech nikt nie oszukuje się wiarą, że może stać się świętym, świadomie naruszając jedno z Bożych wymagań. Popęlnienie znanego grzechu wycisza głos Ducha i oddziela duszę od Boga. ‘Grzech jest przestępstwem prawa’. A ‘każdy, kto grzeszy [przekracza prawo], nie widział go ani nie poznał’ (1 Jana 3:16).” – *Wielki bój (1888), str. 472.*

„Dzisiaj także potrzebny jest głos surowego napomnienia, gdyż ciężkie grzechy oddzielają ludzi od Boga. Niewiara szybko staje się modna. Tysiące wydają się mówić: ‘Nie chcemy, aby ten królował nad nami’. Łukasza 19,14. Łagodne kazania nie wywierają trwałego wpływu — trąba nie wydaje pewnego dźwięku. Ludzie nie są poruszeni do głębi serca prostymi, wyrazistymi prawdami Słowa Bożego.

„Jest wielu rzekomych chrześcijan, którzy — gdyby mieli wyrazić to, co naprawdę czują — powiedzieliby:— Po co mówić tak otwarcie? Równie dobrze mogliby zapytać:— Dlaczego Jan Chrzciciel wołał do faryzeuszów: ‘Plemię żmijowe, któż wam poddał myśl, aby uciekać przed przyszłym gniewem?’ Łukasza 3,7. Po co prowokował gniew zwolenników Heroda, mówiąc mu, że dopuszcza się bezprawia, żyjąc z żoną swojego brata? Ten, który poprzedzał Chrystusa, stracił życie właśnie dlatego, że mówił wprost i nazywał rzeczy po imieniu. Dlaczego nie był ostrożniejszy i nie unikał wzbudzania niezadowolenia tych, którzy żyli w grzechu?

„Ludzie, którzy powinni być wiernymi strażnikami prawa Bożego, wskutek takiego oportunistycznego rozumowania zastąpili wierność polityką i pozwolili, by grzech pozostawał bez nagany. Kiedy w zborze znów da się słyszeć głos wiernego napomnienia?” – *Prorocy i królowie, str. 93, 94.*

„Uczyniono wystarczające przygotowania by każdy syn i córka Adama mógł indywidualnie poznać świętą wolę Bożą, by móc udoskonalić swój charakter chrześcijański i aby zostać oczyszczonym przez prawdę.” -

Świadectwa dla zboru, t. 2, str. 644.

Naprawdę potrzebujemy Bożej pomocy i jesteśmy zapewnieni, że „każda żarliwa modlitwa o cokolwiek wypowiedziana z wiarą, będzie wysłuchana. Odpowiedź może przyjść nie w ten czas i nie w ten sposób, w który się spodziewamy, albo przyjdzie może nie w czasie oznaczonym przez nas ale właśnie wtedy kiedy nam jest najbardziej potrzebna.” – *Tamże, t.3, str. 209. Amen!*

Generalna Konferencja Oddział Szkoły Sobotniej

**Pierwsza Ofiara Sobotnia
na dom modlitwy Reading, Pensylwania, USA**

Pole Wschodnich Stanów Zjednoczonych (EUSF) jest podzielone na osiem obszarów geograficznych obejmujących stany Pensylwania, Nowy Jork, Connecticut, Rhode Island, Massachusetts, Maine, Vermont i New Hampshire. Praca w Pensylwanii przeżywa obecnie szybki rozwój.

Szacuje się, że ponad 53% mieszkańców tego stanu to osoby religijne — są wśród nich metodyści, luteranie, baptyści, zielonoświątkowcy oraz inni, z 28,3% katolików. W pierwszych dniach kolonii Pensylwania była miejscem schronienia dla pielgrzymów poszukujących wolności religijnej, aby uniknąć prześladowań w Europie. Ta historia jest nadal widoczna w dużej liczbie tradycyjnych wyznawców Amiszów, którzy nadal zamieszkują duże społeczności rolnicze w całym okręgu Lancaster, nosząc zwykłą odzież i podróżując konno i powozem.

Przez te lata kilku członków SDARM mieszkało w Pensylwanii i tutaj również odbywało się szkolenie misjonarskie. Jednak obecne ożywienie zainteresowania teraźniejszą prawdą rozpoczęło się w 2016 roku w mieście Reading, po tym jak przeprowadziło się tutaj dwóch członków z Nowego Jorku. Grupa powiększyła się i zaczęła spotykać się w popołudnie każdego sabatu, latem gromadząc się w parku, a zimą w domu pewnej siostry. Po kilku miesiącach nauk wielu zostało ochrzczonych w wierze Reformacyjnej.

Reading liczy ponad 95 000 mieszkańców i jest centrum produkcji komponentów elektronicznych, urządzeń medycznych, technologii magazynowania energii i nie tylko. Nasz tutejszy zbór jest obecnie największym na polu Wschodnich Stanów Zjednoczonych. Coraz więcej nowych dusz jest przygotowywanych do przyłączenia się do ludu Bożego. Obecnie czcimy Pana w wynajętym obiekcie i chcielibyśmy ugruntować naszą obecność oraz rozszerzyć działalność na większy zasięg. „Gdziekolwiek powstaje zbór, tam trzeba zbudować dom modlitwy. (...)

„Na wielu miejscach, gdzie poselstwo było głoszone i dusze je przyjęły, wierni mają ograniczone możliwości i niewiele mogą czynić dla rozwoju Dzieła i nadania mu właściwego wyrazu. Często taka rzecz przysparza trudności w rozwoju Dzieła.” – *Ewangelizacja, str. 259.*

W związku z tym zwracamy się do naszych braterstw i przyjaciół z całego świata, aby pomogli nam w rozwoju domu modlitwy w rejonie Reading, aby więcej dusz mogło zostać przyprowadzonych do owczarni. Wasza życzliwa hojność będzie bardzo doceniona, a Pan z kolei was pobłogosławi.

Wasze braterstwa z Pola Wschodnich Stanów Zjednoczonych

Boże poselstwo przez Jakuba

WIERSZ NA PAMIĘĆ: „Jakub, sługa Boga i Pana Jezusa Chrystusa, przesyła pozdrowienia dwunastu pokoleniom, które są w rozproszeniu” (Jakuba 1:1).

„Nie ma ani osoby ani narodowości, która by w każdym nawyku i w każdej myśli była doskonała, jeden musi uczyć się od drugiego. Dlatego Bóg życzy sobie ażeby wszystkie narodowości przemieszały się ze sobą i były jednością w osądzie i jednością w celu. W ten sposób jedność z Chrystusem będzie przykładem.” –*Świadectwa dla zboru, t. 9, str. 180, z ang.*

Proponowana lektura: *Świadectwa dla zboru, t. 9, str. 190-203.*

Niedziela

29 września

1. UCZNIOWIE CHRYSYSTUSA

a) **Kim byli trzej mężczyźni o imieniu „Jakub”, którzy byli powiązani z Chrystusem – a którego z nich zwykle zauważamy? Mateusza 10:2, 3; 13:55.**

b) **Wymień kilka wyjątkowych chwil z Jezusem, których doświadczył Jakub, brat Jana. Łukasza 8:51–55; Mateusza 17:1, 2; Marka 14:32–34.**

„Jan, syn Zebedeusza, był jednym z dwóch uczniów, którzy pierwsi poszli za Jezusem. On i jego brat Jakub należeli do tych, którzy pierwsi porzucili wszystko dla Jego służby. Z radością wyrzekli się domu i przyjaciół, aby być z Nim; przemierzali kraj i prowadzili z Nim długie rozmowy, będąc z Nim i w zaciszu domowym i stojąc przy Nim w czasie publicznych zebrań. On uśmierzał ich obawy, chronił przed niebezpieczeństwem, łagodził ich cierpienia, podtrzymywał w nieszczęściu, cierpliwie z tkiwością nauczał, dopóki serca ich nie zostały z Nim związane. W zapale swej miłości pragnęli być najbliżej Niego w Jego królestwie.” – *Życie Jezusa, str. 388.*

„Niedaleko wejścia do ogrodu Jezus zatrzymał przy sobie trzech uczniów, polecając reszcie, aby się za siebie i za Niego modlili. Na odosobnione miejsce wypoczynku poszedł z Piotrem, Janem i Jakubem, którzy byli mu najbliżsi.(...) Chrystus pragnął z nimi pozostać w oczekiwaniu swej wielkiej męki. Często spędzali z Nim noce w tym schronieniu.” –*Życie Jezusa, str. 492, 493.*

2. PIJĄC Z KIELICHA

- a) **Opisz pierwotny cel Jakuba, syna Zebedeusza, wraz z jego bratem Janem. Marka 10:35–38.**
-
-

„Przy wszelkiej nadarzającej się okazji Jan zajmował miejsce obok Zbawiciela, a Jakub pragnął, aby go szanowano jako tego, który bliski jest Chrystusowi.

„Ich matka była wyznawczynią Chrystusa i wspierała materialnie Jego działalność. Z miłością i ambicją matki ubiegała się dla swych synów o najbardziej szanowane miejsce w nowym królestwie i zachęcała ich do starań o nie.

„Kiedyś ona i jej synowie przyszedli do Jezusa prosząc, aby spełnił prośbę, która leżała im na sercu.

“Czego chcesz?” — zapytał ją Jezus.

„Matka odpowiedziała: ‘Powiedz, aby ci dwaj synowie moi zasiedli jeden po prawicy, a drugi po lewicy twojej w Królestwie twoim’.

„Jezus odniósł się do nich z dużą wyrozumiałością, nie potępiając ich dążenia do wywyższenia się ponad innych braci. Czytał w ich sercach i znał głębię ich przywiązania do Niego. Ich miłość nie była wyłącznie ludzkim uczuciem; choć skażona ziemską ułomnością, wypływała jednak ze źródła Jego własnej, zbawczej miłości. Nie chciał jej potępiać, lecz pogłębić i oczyścić. Chrystus rzekł: ‘Czy możecie pić kielich, który Ja piję albo być ochrzczeni tym chrztem, którym Ja jestem ochrzczony?’. Mimo że przypomnieli sobie tajemnicze słowa wskazujące na Jego mękę i śmierć, odpowiedzieli: ‘Możemy’. Uważali za najwyższy dla siebie zaszczyt dowieść swego przywiązania, dzieląc wszystko, co miało spotkać ich Pana.

“Kielich, który ja piję, pić będziecie, i chrztem, którym jestem ochrzczony, zostaniecie ochrzczeni” — rzekł Jezus. Przed nim wznosił się krzyż zamiast tronu, a po prawicy i po lewicy Jego mieli być skazani dwaj złoczyńcy.” – *Życie Jezusa*, str. 388, 389, z ang.

- b) **Co stało się, dokładnie tak, jak przepowiedział Chrystus, z Jakubem i jego bratem Janem po wniebowstąpieniu Pana? Dziejów Ap. 12:1, 2; Objawienia 1:9.**
-
-

„Jan i Jakub mieli dzielić cierpienie swojego Nauczyciela; pierwszy z nich miał zginąć od miecza, drugiemu przypadło w udziale znosić najdłużej ze wszystkich trudy i prześladowania.” – *Tamże*, str. 389.

3. KTO NAPISAŁ TEN LIST?

- a) **Jak Natchnione Słowo opisuje Jakuba, syna Alfeusza – jednego z dwunastu (ale nie Zebedeusza, brata Jana)? Marka 15:40.**
-
-

„Byli tam celnik Lewi-Mateusz, powołanym z życia zawodowego ludzi interesu, gorliwie służącego Rzymowi; Szymon Zelota, bezkompromisowy przeciwnik władzy cesarskiej; impulsywny, samowystarczalny, serdeczny Piotr i jego brat Andrzej; Judasz Judejczyk, mający ogładę, zdolny i sprytny; Filip i Tomasz, wierni i żarliwi, lecz nieskory do wiary; Jakub, ten mniejszy i Juda, mniej prominentni wśród braci, ale mężowie silni, pozytywni zarówno w swoich wadach, jak i zaletach; Natanael, dziecko w szczerości i zaufaniu; oraz ambitni, serdeczni synowie Zebedeusza.” – *Wychowanie*, str. 62, z ang.

- b) **Dlaczego jest prawdopodobne, że autorem listu Jakuba (nazywany apostołem, ponieważ oświadczył, że znał Pana) był przyrodni brat Chrystusa i w jaki sposób jego opis samego siebie pokazuje, że jego charakter został przemieniony pod wpływem Pana? Jakuba 1:1(pierwsza połowa).**
-
-

„Chrystus był źle zrozumiany przez Swoich braci; bo nie był taki jak oni. Pracował nad złagodzeniem każdego przypadku cierpienia, jaki widział, i zawsze odnosił sukcesy. Miał niewiele pieniędzy do rozdania, ale często oddawał swój skromny pokarm tym, których uważał za bardziej potrzebujących niż on sam. Jego bracia czuli, że Jego wpływ daleko sięgał i przeciwdziałał ich wpływowi; gdy bowiem zwracali się szorstko do biednych, poniżonych dusz, z którymi się zetknęli, Chrystus szukał właśnie tych i mówił do nich słowa zachęty. Jeśli w kręgu rodzinnym nie mógł nic więcej zrobić, najciszej i najskryciej, jak to możliwe, dał nieszczęsnym istotom, którym próbował pomóc, kubek zimnej wody, a następnie złożył w ich rękach swój własny posiłek.” – *This Day With God*, str 59.

- c) **Jak Paweł okazał szacunek Jakubowi, bratu Jezusa? Galacjan 1:17–19; Dziejów Ap. 21:18.**
-
-

4. WYJAŚNIENIE NIEKTÓRYCH KWESTII

- a) **Co świadczy o tym, że Jakub, brat Chrystusa, był wpływowym człowiekiem podczas ważnego soboru we wczesnym zborze? Dziejów Ap. 15:5, 6, 13, 19, 20.**
-
-

„W tym przypadku to raczej Jakub został wybrany jako ten, który miał oznajmić decyzję podjętą przez sobór. Stwierdził zatem, że prawo ceremonialne, w tym zwłaszcza obrzęd obrzezania, nie powinno być poganom narzucane ani nawet zalecane. Jakub starał się uświadomić braciom fakt, że nawracając się do Boga, poganie dokonali ogromnej zmiany w swym życiu, a więc należy zachować daleko idącą ostrożność, by nie kłopotać ich problematycznymi kwestiami mniejszej wagi, aby nie zniechęcili się w naśladowaniu Chrystusa.” – *Działalność Apostołów*, str. 107.

- b) **Jakie powszechnie panujące – choć błędne – stwierdzenie zostaje obalone przez znaczącą rolę Jakuba na tym ważnym soborze? Mateusza 16:18.**
-
-

„Jakub przewodniczył soborowi i on też ogłosił ostateczną decyzję: ‘Sądzę, że nie należy czynić trudności tym spośród pogan, którzy nawracają się do Boga’.

„To zakończyło dyskusję. Wydarzenie to w istotny sposób podważa rzymskokatolicką doktrynę, jakoby Piotr był głową Kościoła. Papieże, którzy mienią się jego następcami, nie mają biblijnych podstaw dla swoich pretensji. Nic w życiu i działalności Piotra nie wskazuje, by miał być wyniesiony ponad braci jako namiestnik Najwyższego. Jeśli ci, którzy mienią się następcami Piotra, rzeczywiście postępowaliby zgodnie z jego przykładem, to staraliby się nigdy nie wywyższać ponad braci.” – *Tamże*, str. 107.

„Zbawiciel nie powierzył dzieła ewangelii Piotrowi indywidualnie. Później, powtarzając słowa wypowiedziane do Piotra, Chrystus zastosował je bezpośrednio do Kościoła. To samo powtórzył też wszystkim uczniom jako przedstawicielom ogółu wierzących. Gdyby Jezus nadał specjalny autorytet któremukolwiek z uczniów, nie miałyby miejsca częsta sytuacja, gdy toczyli oni między sobą spory o pierwszeństwo. Byliby się poddali życzeniu Mistrza i szanowaliby tego, którego On wybrał.” – *Życie Jezusa*, str. 298.

5. IZRAEL BOŻY

- a) **Do kogo jest napisany ten list i w jaki sposób dotyczy on wszystkich, którzy przyjmują Jezusa jako Pana? Jakuba 1:1 (druga połowa); Galacjan 3:27–29.**
-

„Do Izraela Bożego zaliczonych będzie wielu ludzi niebędących cielesnymi potomkami Abrahama.” – *Prorocy i królowie*, str. 241.

„Życie Jezusa ustanawia religię, w której nie ma żadnych kast lecz w której Żydzi, poganie, wolni i niewolni są zjednoczeni w powszechnym braterstwie i równi są przed obliczem Bożym.” – *Świadectwa dla zboru*, t. 9 str. 191.

„Chrześcijaństwo stwarza więź jedności między panem i niewolnikiem, królem i poddanym, kaznodzieją ewangelii i zdegenerowanym grzesznikiem, który w Chrystusie znajdował oczyszczenie z grzechu.” – *Działalność apostołów*, str. 254,

- b) **Jak w proroctwie nadano imię ostatecznemu duchowemu Izraelowi i jak opisano ich przeżycie tuż przed powrotem Chrystusa? Objawienia 7:4.**
-

„Wkrótce usłyszeliśmy Boży głos podobny szumowi wielu wód, który podał nam dzień i godzinę przyjścia Jezusa. Żyjący święci w liczbie 144 000 poznali i zrozumieli ten głos, podczas gdy niegodziwcy sądzili że był to grzmot i trzęsienie ziemi. (...)

„Wszyscy ze 144 000 byli zapieczętowani i doskonale zjednoczeni. Na ich czołach widniały słowa: Bóg, Nowe Jeruzalem oraz wspaniała gwiazda zawierająca nowe imię Jezusa. Niegodziwcy byli rozwścieczeni naszym szczęściem i naszą świętością. Rzucili się gwałtownie, by pochwycić nas i wtrącić do więzień. My jednak wyciągaliśmy ręce w imieniu Pana a oni upadali bezradni na ziemię. Właśnie wtedy synagoga szatana poznała że Bóg nas kocha — nas, którzy umywamy sobie wzajemnie stopy i pozdrawiamy braci świętym pocałunkiem — i oddała cześć u naszych stóp.” – *Świadectwa dla zboru*, t. 1 str. 59.

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

1. **Jak Jakub, syn Zebedeusza, stał się bardziej podobny do Chrystusa?**
2. **Jak Jakub, przyrodni brat Jezusa, stał się bardziej podobny do Chrystusa?**
3. **Jakie dowody w Piśmie Świętym wskazują, że Piotr nie był głównym apostołem?**
4. **Jak Paweł wyjaśnia jedność i równą wartość wszystkich chrześcijan?**
5. **Co ilustruje ostateczne zwycięstwo duchowego Izraela Bożego?**

Mądrość w radzeniu sobie

WIERSZ NA PAMIĘĆ: „A jeśli komuś z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim obficie i bez wypominania, a będzie mu dana” (Jakuba 1:5).

„Nie trzeba chodzić na kraj świata, by zdobyć mądrość. Bóg jest blisko. Nie zdolności posiadane dziś, lub te, które w przyszłości zdobędziemy, przyniosą korzyść, lecz to, co Bóg dla nas uczyni. (...) Pragnie dać nam zrozumienie spraw doczesnych i wiecznych. Może zwiększyć zdolność pojmowania, może obdarzyć taktem i zręcznością. Zużytkujcie wasze talenty w dziele Bożym. Proście Boga o mądrość, a da ją wam.” – *Przypowieści Chrystusa str. 90.*

Proponowana lektura: *Świadectwa dla zboru, t. 1, str. 120, 121; t.2, str. 232-235.*

Niedziela

6 października

1. PROSZĄC O MĄDROŚĆ

a) Dlaczego tak naprawdę potrzebujemy w życiu czegoś więcej niż ludzkiej mądrości i w jaki sposób jest ona dla nas dostępna? Jakuba 1:5.

„Musimy mieć o wiele mniej zaufania do tego, co może uczynić człowiek, a o wiele więcej do tego, co Bóg może uczynić dla każdej wierzącej duszy. On pragnie, abyś podążył za Nim przez wiarę. Pragnie, byś oczekiwał od Niego wielkich rzeczy.” – *Przypowieści Chrystusa str. 146, z ang.*

„Samo słuchanie kazań, sabat po sabacie, czytanie Biblii od początku do końca, lub wyjaśnianie jej werset po wersecie nie przyniosą ani nam korzyści, ani tym, którzy nas słuchają, zanim nie wprowadzimy prawd biblijnych w nasze osobiste doświadczenie. Rozumowanie, wola, uczucia muszą być poddane pod kontrolę Słowa Bożego. Wtedy dzięki działaniu Ducha Świętego, nauki Słowa staną się zasadami życia.

„Gdy będziecie prosić Pana, by wam pomógł, uczcijcie waszego Zbawiciela wierząc, że otrzymacie Jego błogosławieństwo. Wszelka moc, wszelka mądrość są do naszej dyspozycji. Musimy tylko poprosić.” – *Śladami Wielkiego Lekarza str. 384, 385, z ang.*

2. WZMOCNIENI ZAUFANIEM

- a) **Jaki pożytek odniesiemy, jeśli będziemy uważać mądrość Bożą za o wiele wyższą od naszej, nawet w zwykłych sprawach życia? Przysłów 3:3–8.**
-
-

„A jeśli komu z was schodzi na mądrości, niech prosi u Boga, który szczerze wszystkim daje, a nie wymawia i będzie mu dana’. Jakuba 1,5. Taka obietnica ma większą wartość aniżeli złoto czy srebro. Jeżeli z pokornym sercem szukacie boskiego przewodnika w każdym problemie i nieszczęściu, Jego słowo jest gwarantem, że zostanie wam udzielona łaskawa odpowiedź. A Jego Słowo nigdy nie zawodzi. Niebo i ziemia mogą przeminąć ale Słowo Jego nigdy nie przeminie. Ufajcie Panu, a nigdy nie będziecie zawstydzeni. ‘Lepiej mieć nadzieję w Panu niżeli ufać człowiekowi. Lepiej mieć nadzieję w Panu niżeli ufać książętom’.

„Jakażkolwiek pozycję w życiu zajmujemy, bez względu na wykonywany zawód, musimy być wystarczająco pokorni aby odczuwać potrzebę pomocy, musimy całkowicie opierać się na naukach Słowa Bożego, uznawać Jego opatrność we wszystkim i być wiernymi w wylewaniu duszy w modlitwie. Opierając się na własnym rozumie, drodzy bracia, kiedy przebijacie się przez ten świat, zbierzecie żal i rozgoryczenie. Ufajcie Panu całym swym sercem a będzie prowadził wasze kroki w mądrości i wasze interesy będą bezpieczne na tym świecie i w przyszłym. Potrzebujecie światła i wiedzy. Będziecie się radzić albo Boga albo własnego serca, będziecie kroczyć albo w iskrach przez siebie roznieconych albo przygarniecie do siebie boskie światło Słońca Sprawiedliwości.” – *Świadectwa dla zboru, t. 5, str. 427.*

- b) **Dlaczego musimy odzwyczaić się od polegania na przewodnictwie innych osób? Jeremiasz 17:5–8.**
-
-

„Jeśli widzicie przed sobą trudności, nie szukajcie pomocy u ludzi, ale z pełnym zaufaniem zwracajcie się do Boga. Zwyczaj opowiadania innym swych trosk osłabia nas i nikomu nic nie daje. Nakładamy tylko na tych, którym się zwierzamy, ciężar naszej duchowej słabości, której nie są w stanie usunąć. Żąda się siły od błędzących, słabych ludzi wówczas, gdy można mieć moc nieomylnego, wiecznego Boga.” – *Przypowieści Chrystusa str. 90.*

3. ROZWÓJ WIĘKSZEJ STABILNOŚCI

- a) **Jaki warunek musimy spełnić, aby Pan mógł odpowiedzieć na naszą prośbę? Jakuba 1:6 (część pierwsza); Marka 11:24. Wyjaśnij jeden przykład tego, jak możemy postanowić rozwinąć w sobie siłę w tym zakresie. 1 Koryntian 6:3–5.**
-
-

„Niewielu rozumie jaka odpowiedzialność spoczywa na kaznodziejach, którzy niosą brzemień tej sprawy. Bracia często odwołują tych ludzi od pracy żeby zajęli się mało znaczącymi sprawami lub by załatwiali jakąś sprawę kościelną, którą sami mogliby załatwić. ‘A jeśli komu z was schodzi na mądrości, niech prosi u Boga, który ją szczerze wszystkim daje a nie wymawia i będzie mu dana. Ale niech prosi z wiarą nie nie wątpiąc albowiem kto wątpi jest podobny wałowi morskiemu, który od wiatru pędzony i miotany bywa’. Musi być szczerzy i wytrwały. Jeśli jednak będzie się stale wahał i wątpił w to że Bóg naprawdę uczyni to co obiecał, to nic nie otrzyma.

„Wielu oczekuje od swoich kaznodziejów żeby przynieśli im światło Boże uważając że jest to tańszy sposób niż zadanie sobie trudu pójścia przed oblicze Boże samemu. Tacy wiele tracą. Gdyby codziennie postępowali za Chrystusem i uczynili go swoim przewodnikiem i doradcą, mogliby jasno poznać jego wolę i tą drogą zdobyć cenne doświadczenia. Z braku właśnie tego doświadczenia bracia głoszący prawdę podążają w świetle kogoś innego, nie są zapoznani z Duchem Bożym i nie znają jego woli, przez co ich wiara jest chwiejna. Są niestałymi ponieważ zaufali innym by przez nich zdobyć doświadczenia.” – *Świadectwa dla zboru, t. 2, str. 643, 644.*

- b) **Do czego można porównać chrześcijanina, którego wiara zaczyna się chwiać? Jakuba 1:6 (ostatnia część); Księga Rodzaju(1 Mojżeszowa) 49:4 (pierwsza część). Jak możemy tego uniknąć?**
-
-

„Wiara większości chrześcijan będzie się chwiać jeśli stale będą zaniedbywać nabożeństwa i społeczne modlitwy.” – *Tamże, t. 4, str. 106.*

„Przyjmijcie Słowo Boże jako swoje zapewnienie. Czyż nie zaprosił was, żebyście do Niego przyszli? Nie poddawajcie się beznadziei, która odbiera odwagę. Czyniąc tak, wiele tracicie. Widząc nadchodzące uciski i trudności zaczynacie narzekać i okazujecie słabą i chorobliwą wiarę. Mówcie i postępujcie tak, jak gdyby wasza wiara była niezwykła.” – *Przypowieści Chrystusa str. 90, z ang.*

4. UNIKAJĄC PODZIELONEGO SERCA

a) Jak możemy zapewnić, że nasza modlitwa o mądrość zostanie wysłuchana? Łukasza 18:1; Jakuba 1:6, 7.

„Prośba o mądrość, nie ma być modlitwą bezmyślną, o której zapomina się z chwilą gdy usta ją skończyły. Jest to modlitwa wyrażająca brak mądrości i siły, gorące pragnienie serca decydujące o poddaniu się woli Bożej.

„Po zakończeniu modlitwy, jeżeli natychmiast nie następuje odpowiedź na nią, nie męczcie się oczekiwaniem i nie traćcie pewności i nie wątpcie, tylko chwycicie się obietnicy: ‘Wiernyż jest ten, który was powołał, który też to uczyni’. Tak jak natrętna wdowa, ciągle przedstawiajcie swoją sprawę, wytrwale obstawajcie przy niej. Czy ta sprawa jest doniosła i ma dla was jakieś znaczenie? Z pewnością tak. A zatem nie wątpcie ponieważ wiara wasza może być wypróbowana. Jeżeli sprawa, o którą prosicie jest istotna dla was, to zasługujecie na zdecydowane przekonujące wysiłki. Posiadacie obietnice, czuwajcie i módlcie się. Bądźcie stali w modlitwie a zostaniecie wysłuchani. Czyż to nie Bóg wam obiecał? Jeżeli spełnianie prośby trochę was kosztuje, będziecie ją bardziej cenić kiedy się spełni. Powiedziano wam wyraźnie, że jeżeli wątpicie, to nie spodziewajcie się że otrzymacie coś od Pana. Daje wam radę abyście się nigdy nie zniechęcali, nigdy nie czuli się znużeni, tylko mocno wierzyli obietnicom Bożym. Jeśli poprosicie, On obdaruje was hojnie, nie pozostanie głuchy na wasze prośby.

„Tutaj wielu popełnia błąd. Odchodzą od swojego celu, a ich wiara zawodzi. To jest powód, dla którego nie otrzymują nic od Pana, który jest naszym Źródłem siły. Nikt nie musi chodzić w ciemności, potykając się jak ślepy; ponieważ Pan zapewnił nam światło, jeśli przyjmą je w wyznaczony przez Niego sposób, a nie wybiorą własnej drogi. On wymaga od wszystkich sumiennego wykonywania codziennych obowiązków.” – *Świadectwa dla zboru, t. 2, str. 130, 131, z ang.*

b) Dlaczego powinniśmy unikać rozdwojonego umysłu? Jakuba 1:8; Psalmy 86:11.

„Chociaż wielu z nich wyznaje, że są chrześcijanami, mają na sobie piętno świata, a ich uczucia nie są skupione na Bogu. Są dwulicowi, próbują służyć Bogu i mamoniom w tym samym czasie. (...) Próbując służyć dwóm panom, są chwiejni na wszystkich swoich drogach i nie można na nich polegać. (...)

„Jakiż pożytek jest z wypowiadania przyjemnych rzeczy, wyrażających ubolewanie nad dziełem szatanu a w tym samym czasie spełnianie wszystkich jego oszustw? Jest to rzeczywiście rozdwojony umysł.” — *The SDA Bible Commentary [Komentarze E. G. White], t. 7, str. 938., z ang.*

5. WSPOMINAJĄC JAKUBA

- a) **W jaki sposób Jezus ilustruje intensywność, z jaką powinniśmy składać nasze prośby o siłę do wypełniania woli Bożej? Mateusza 11:12.**

„Królestwo Niebios doznaje gwałtu i gwałtownik je zdobywa’. Ten gwałt całkowicie opanowuje serce. Człowiek rozdwojonego umysłu jest osobą niepewną. Stanowczość, samozaparcie i poświęcony wysiłek to działania wymagane w dziele przygotowania. Rozum i sumienie mogą być zjednoczone, ale jeśli nasza wola nie będzie pracować, poniesiemy porażkę. Każda zdolność i uczucie muszą być w to zaangażowane. Gorliwość i żarliwa modlitwa muszą zastąpić apatię i obojętność. Tylko dzięki gorliwemu, zdecydowanemu wysiłkowi i wierze w zasługi Chrystusa możemy zwyciężyć i zdobyć królestwo niebieskie. Nasz czas na pracę jest krótki. Chrystus już wkrótce przyjdzie po raz drugi.” —*The SDA Bible Commentary [Komentarze E. G. White], t. 1, str. 1096., z ang.*

„Dzięki wielkiej prawdzie, którą mieliśmy przywilej otrzymać, powinniśmy i pod mocą Ducha Świętego możemy stać się żywymi kanałami światła. Moglibyśmy wtedy zbliżyć się do Tronu Łaski i widząc tęczę obietnicy, uklęknąć ze skruszonymi sercami by szukać Królestwa Niebios z duchową gwałtownością, która przyniesie swoją własną nagrodę. To ma być walka, jaką toczył Jakub. A tylko wtedy nasze poselstwo będzie mocą Bożą ku zbawieniu. Nasze błagania byłyby pełne żarliwości, pełne poczucia naszej wielkiej potrzeby i nie zostalibyśmy odrzuceni. Prawda byłaby wyrażona przez życie i charakter, przez usta dotknięte żywym węglem z Bożego ołtarza.

„Kiedy to doświadczenie stanie się naszym udziałem, zostaniemy wyrwani z naszego nędznego, marnego “ja”, które tak czule pielęgnowaliśmy. Opróżnimy nasze serca z niszczącej nas mocy samolubstwa i napełnimy się uwielbieniem i wdzięcznością dla Boga. Będziemy uwielbiać Pana, Boga wszelkiej łaski, który uwielbił Chrystusa. A On objawi swoją moc przez nas, czyniąc nas ostrymi sierpami na polu żniwa. Bóg wzywa swój lud, aby Go objawił.” — *Reflecting Christ, str. 217.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

1. **Opisz niektóre istotne klucze do zdobycia większej mądrości z Nieba.**
2. **Co się dzieje, gdy jesteśmy zadowoleni z polegania na ludzkiej wiedzy?**
3. **Jak mogę przyczynić się do tego, by kaznodzieje mogli skupić się na nowych duszach?**
4. **W jakich dziedzinach życia mogę być bardziej dwulicowym, niż zdaję sobie z tego sprawę?**
5. **Wyjaśnij moc i znaczenie zmagania Jakuba w dniach ostatecznych?**

Stawianie czoła pokusom

WIERSZ NA PAMIĘĆ: „Błogosławiony człowiek, który znosi próbę, bo gdy zostanie wypróbowany, otrzyma koronę życia, którą obiecał Pan tym, którzy go miłują” (Jakuba 1:12).

„Mów i działaj w harmonii ze swoimi modlitwami. Będzie to miało dla ciebie ogromne znaczenie, czy próba udowodni, że twoja wiara jest prawdziwa, czy też pokaże, że twoje modlitwy są tylko pustą formą.” – *Przypowieści Chrystusa*, str. 90, z ang.

Proponowana lektura: *Świadectwa dla zboru*, t.3, str. 477-492.

Niedziela

13 października

1. DUCHOWY CZYNNIK WZROSTU

a) **Opisz sekret tego, w jaki sposób List Jakuba 1:2 może się w nas wypełnić. Nehemiasza 8:10.**

„Wszelkie doświadczenia, które nas spotykają są środkiem wychowawczym i mają powodować radość. Całe życie religijne ma nas podnosić na duchu, uszlachetniać i rozsiewać woń dobrych słów i czynów. Wróg cieszy się gdy jesteśmy przygnębieni i przybici gdy narzekamy i biadolimy, chce właśnie aby nasza religia wywierała na innych takie wrażenie. Lecz Bóg nie życzy sobie abyśmy prezentowali taki mizerny poziom. Pragnie aby każda dusza triumfowała pod opiekuńczą mocą Zbawiciela.” – *Świadectwa dla zboru*, t.6, str. 365.

b) **Dlaczego Bóg pozwala, aby przychodziły na nas próby? Jakuba 1:3; Rzymian 5:3.**

„Jeżeli przewyciężamy nasze doświadczenia i nie ulegamy pokusom szatana, wtedy zwycięsko przechodzimy próby naszej wiary, co jest cenniejszym od złota i jesteśmy silniejsi i lepiej przygotowani do zniesienia następnych. Jeśli jednak upadamy i ulegamy pokusom szatana, stajemy się słabszymi, nie otrzymamy żadnej nagrody za próby i nie będziemy dobrze przygotowani na następne. W ten sposób będziemy coraz bardziej słabnąć, aż w końcu staniemy się niewolnikami szatana, wykonującymi jego wolę. Musimy przyoblec się w zupełną zbroję Bożą i każdej chwili być gotowymi do walki z mocami ciemności.” – *Doświadczenia i widzenia*, str. 38.

2. LEPSZE WYNIKI NIŻ SOBIEWYOBRAŻALIŚMY

- a) Wyjaśnij korzyści płynące z ćwiczenia cierpliwości. Jakuba 1:4; Łukasza 21:19.
-
-

„Bóg jest zbyt mądry i dobry, aby odpowiadać na nasze modlitwy zawsze w czasie i w sposób, jakiego pragniemy. On chce uczynić dla nas więcej i lepiej niż spełnić wszystkie nasze życzenia. A ponieważ możemy ufać Jego mądrości i miłości, nie powinniśmy prosić Go, aby zgodził się na naszą wolę, ale powinniśmy starać się spełniać Jego zamiary. Nasze pragnienia i interesy powinniśmy pozostawić Jego woli. Doświadczenia, które wystawiają na próbę naszą wiarę, są dla naszej korzyści. Dzięki nim okazuje się, czy nasza wiara jest prawdziwa i szczerą, opartą wyłącznie na Słowie Bożym, czy też zależna od okoliczności, jest niepewna i zmienna. Wiara jest wzmacniana przez ćwiczenie. Musimy pozwolić, aby cierpliwość wykonała swoje doskonale dzieło, pamiętając że w Piśmie Świętym są cenne obietnice dla tych, którzy czekają na Pana.” – *Śladami Wielkiego Lekarza, str. 161.*

- b) Jak i dlaczego Jakub pokazuje nam szerszy obraz niż tylko doczesne spojrzenie na władzę i dobrobyt w tym skorumpowanym świecie? Jakuba 1:9-11.
-
-

„Dzisiaj również, w obliczu najstraszniejszego kryzysu, tak jak przed pierwszym wyniszczeniem świata, ludzie zajęci są sobą, swoimi interesami i rozrywkami. Opanowani przez to, co widzialne i doczesne, stracili z oczu to, co niewidzialne i wieczne. Dla spraw ziemskich, nietrwałych, poświęcają nieprzemijające skarby. Trzeba, żeby swe myśli zwrócili ku sprawom wyższym i poszerzyli swoje horyzonty. Ludzi należy wyrwać z mroku ziemskich omamień.

„Wzrost i upadek narodów, tak jasno przedstawiony w Piśmie Świętym, powinien być wystarczającą nauką ukazującą marność i bezwartościowość ziemskich wlotów i ziemskiej chwały. Wielkość Babilonu, która do dziś nie ma równej sobie, potęgą, która zdawała się współczesnym nie do obalenia, jakże szybko okazała się przeminającą! Tak jak wędzną kwiaty wśród trawy, tak przeminęła chwała tego miasta, tak przeminie wszystko, co nie posiada oparcia w Bogu. Jedyne to, co jest związane z planem Bożym i dzieje się według Jego myśli — może przetrwać. Jego zasady są jedyną stałą rzeczą na ziemi.” – *Wychowanie, str. 128.*

„Skarby tego świata są ulotne. Tylko przez Chrystusa możemy zdobyć wieczne bogactwa” – *The Review and Herald, 10 grudnia 1901.*

3. W OGNIU WALKI

a) Co w obliczu pokusy musimy czynić z modlitwą i dlaczego? Jakuba 1:12.

„Odrzućcie wszelkie udawanie i afektację. Zachowujcie się zwyczajnie i naturalnie.. Bądźcie szczerymi w każdej myśli, słowie i uczynku, w pokorze jedni drugich mając za ‘wyższych od siebie’. Zawsze pamiętajcie że moralna natura człowieka otoczona musi być stałą czujnością i modlitwą. Tak długo jak spoglądasz na Chrystusa, jesteś bezpieczny, lecz przychodzi moment gdy myślisz o swym poświęceniu i kłopotach i zaczynasz współczuć samemu sobie a wtedy tracisz w Bogu ufność i możesz znaleźć się w wielkim niebezpieczeństwie.” – *Świadectwa dla zboru, t.4, str. 521, z ang.*

„Powinniśmy się posuwać spokojnie naprzód, nigdy nie tracąc serca ani nadziei w dobrą pracę gdyby próby spadły na nasze drogi, jakakolwiek ciemność moralna mogłaby nas otaczać. Cierpliwość, wiara i umiłowanie obowiązku są lekcjami, których musimy się nauczyć. Podporządkowanie siebie i patrzanie w stronę Jezusa jest pracą codzienną. Pan nigdy nie zapomina o duszy, która ufa Mu i szuka Jego pomocy. Korona żywota umieszczona jest tylko na skroniach zwycięzcy.” – *Tamże, t.5, str. 70.*

b) Dlaczego błędne jest twierdzenie, że Bóg zsyła próby i pokusy? Jakuba 1:13.

„Nie powinniśmy próbować umniejszać swojej winy i tłumaczyć się z grzechu. Musimy przyjąć Bożą ocenę grzechu, a jest ona bardzo surowa. Tylko Golgota może ukazać nam okrucieństwo zbrodni grzechu. (...)

„Pokusa jest zachętą do grzechu, a ta nie pochodzi od Boga, lecz od szatana i zła, jakie mamy w naszych własnych sercach. ‘[...] Bóg bowiem nie może być kuszony do złego ani sam nikogo nie kusi. Jakuba 1,13

„Szatan stara się, byśmy popadli w pokuszenie, aby zło naszych charakterów było objawione przed ludźmi i aniołami, a on, by mógł nas uznać za swą zdobycz. (...) Wróg prowadzi nas do grzechu, a następnie w obliczu nieba i całego wszechświata oskarża, że jesteśmy niegodni Bożej miłości.” – *Najpiękniejsze nauki Jezusa, str. 103, 104, z ang.*

c) Kiedy oskarżyciel atakuje nasz skażony charakter, jak Pan nas broni? Zachariasza 3:1–4; 1 Jana 1:9–2:1.

4. BOŻA SIŁA W NASZEJ SŁABOŚCI

- a) Wyjaśnij zdanie w modlitwie Pańskiej: "Nie wódź nas na pokuszenie".
Mateusza 6:13 (pierwsza część); Izajasza 30:21.
-

„[Bóg] pozwala nam napotykać przeszkody, prześladowania i trudności nie jako przekleństwo, ale jako największe błogosławieństwo w naszym życiu. Każda odparta pokusa i każda dzielnie wytrzymała próba są nowym doświadczeniem, które posuwa naprzód pracę kształtowania charakteru. Dusza, która dzięki mocy Bożej odpiera pokusę, ukazuje całemu wszechświatu skuteczność łaski Chrystusowej.

„Nie bójmy się prób, nawet tych najbardziej bolesnych, lecz prośmy Boga, by nie pozwolił nam znaleźć się w okolicznościach, w których pragnienia złego serca oddaliłyby nas od Niego. Modląc się tak, jak nauczył nas Jezus, oddajemy się pod Boże przewodnictwo i prosimy, by prowadził nas bezpiecznymi ścieżkami. Jeśli jednak mimo to, decydujemy się na chodzenie własnymi drogami, nasza modlitwa jest obłudna. Mamy czekać aby prowadziła nas Jego ręka(...).

„Zastanawianie się nad korzyściami wynikającymi z propozycji podsuwanych przez szatana jest niebezpieczne. Grzech, który zaślepia, zwodzi i nęci swą atrakcyjnością, w rzeczywistości oznacza hańbę i klęskę każdej duszy, która się go dopuszcza. Jeśli ośmielimy się wejść na teren szatana, nie mamy zapewnienia o ochronie przed jego mocą. Ze swej strony powinniśmy zrobić wszystko, by odciąć wszelką drogę dostępu, przez którą mógłby do nas dotrzeć kusiciel.

„Modlitwa ‘nie wódź nas na pokuszenie’ sama w sobie jest obietnicą.” – *Najpiękniejsze nauki Jezusa, str. 105, z ang.*

- b) Jakie wezwanie i zapewnienie daje nam Bóg w związku z pokusami? Jakuba 1:14–16; 1 Koryntian 10:1.
-

„Czym jest pokusa? Jest to środek, za pomocą którego poddawani są próbie ci, którzy twierdzą, że są dziećmi Bożymi. Czytamy, że Bóg kusił Abrahama i że kusił dzieci Izraela. To znaczy, że dopuścił On okoliczności, w których ich wiara została poddana próbie i w których musieli oni szukać pomocy u Niego. Bóg dopuszcza pokusę, by Jego lud uświadomił sobie, że to On jest ich pomocnikiem. Jeśli przybliżą się do Niego, kiedy są kuszeni, On wzmocni ich i przygotowuje do odparcia pokusy.” – *W atmosferze niebios, str. 251, z ang.*

5. PRÓBY W PERSPEKTYWIE

- a) **Co musimy zawsze wybierać, aby trwać w Chrystusie i w ten sposób być uwolnionymi od pokus? Łukasza 4:8; Filipian 1:21.**
-
-

„Kusiciel nigdy nie może nas zmusić do złego. Nie może opanować naszych umysłów, jeżeli sami nie poddamy ich pod jego wpływ. Musi osłabnąć wola, a wiara utracić oparcie w Chrystusie, zanim szatan wypróbuje na nas swoją władzę. Każdy punkt, w którym mijamy się z boskim prawem, jest jak otwarte drzwi, przez które może wejść szatan, aby nas skusić i zniszczyć. Każdy nasz upadek lub uchybienie daje mu do ręki oręż do walki przeciwko Chrystusowi.” – *Życie Jezusa, str. 82.*

- b) **Co powinno nas motywować, abyśmy dążyli do zwycięstwa w Chrystusie? Filipian 4:13; Objawienia 2:10 (ostatnia część); 3:21.**
-
-

„Ten, kto jest przepojony Duchem Chrystusa, trwa w Chrystusie. Cios wymierzony w niego spada na Zbawiciela, który otacza go Swoją obecnością. Cokolwiek na niego przychodzi, pochodzi od Chrystusa. Nie musi opierać się złu, ponieważ Chrystus jest jego obroną. Nic nie może go dotknąć, jak tylko za pozwoleniem naszego Pana, a ‘wszystkie rzeczy’, które są dozwolone, ‘współdziałają ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują’. Rzymian 8,28.” – *Najpiękniejsze nauki Jezusa, str. 66, z ang.*

„Korona żywota umieszczona jest tylko na skroniach zwycięzcy. Dla każdego jest do zrobienia szczerą poważną pracą dla Boga póki trwa życie.” – *Świadectwa dla zboru, t.5, str. 70.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

1. **O czym muszę pamiętać, gdy następnym razem przyjdzie mi zmierzyć się z trudną próbą?**
2. **Co muszę sobie uświadomić na temat sposobu, w jaki Bóg odpowiada na modlitwę?**
3. **Skąd biorą się próby i pokusy i dlaczego?**
4. **Co się dzieje, gdy opieramy się pokusie?**
5. **Jak mam pełniej trwać w Chrystusie?**

Sobotnie Lekcje Biblijne Październik - Grudzień 2024

Wcielanie wiary w praktyce

WIERSZ NA PAMIĘĆ: „Bądźcie więc wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie” (Jakuba 1:22).

„[Człowiek] zostaje wybrany do posłuszeństwa każdemu słowu, które wychodzi z ust Bożych, by być nie tylko słuchaczem, lecz również czynicielem Słowa.” – *Świadectwa dla kaznodziejów, str. 91.*

Proponowana lektura: *Świadectwa dla zboru, t. 2, str. 24-26, 50-55, 164, 165.*

Niedziela

20 października

1. DOSKONAŁY DAWCA

a) **Co objawia ogromną dobroć Boga wobec nas? Jakuba 1:17.**

„Miłość Chrystusa do Jego dzieci jest tak czuła jak silna. Jest silniejsza niż śmierć, bo On umarł, by kupić nasze zbawienie i sprawić byśmy stanowili z Nim jedno na wieki. Miłość Chrystusa jest tak silna, że kontroluje ona całą Jego moc i angażuje wszystkie możliwości nieba, by działały dla dobra Jego ludu. Jest stała, niezmienna, zawsze taka sama, wczoraj, dziś i na wieki. Choć grzech istnieje od wieków, usiłując przeciwdziałać tej miłości i utrudnić jej dopływ do ziemi, ona jednak ciągle płynnie obfitymi strumieniami do tych, za których umarł Chrystus.

„Bóg miłuje bezgrzesznych aniołów, którzy wykonują służbę dla Niego i są posłuszni wszystkim Jego rozkazom, ale nie obdarza ich łaską; oni nigdy jej nie potrzebowali, bo nigdy nie zgrzeszyli. Łaska okazywana jest istotom ludzkim, które nie mają żadnych zasług i są nic niewarte. Nie szukaliśmy jej; to ona została zesłana w poszukiwaniu nas. Bóg raduje się, gdy może okazywać łaskę wszystkim tym, którzy jej łakną i pragną; nie dlatego, że jesteśmy jej godni, lecz właśnie dlatego, że godni nie jesteśmy. Nasza potrzeba jest kwalifikacją, która daje nam pewność, że otrzymamy dar.” – *Świadectwa dla kaznodziejów, str.495, z ang.*

b) **Jak i dlaczego zostaliśmy zrodzeni z Boga? Jakuba 1:18; 1 Piotra 1:23; 2:9.**

2. CHŁODZENIE CIEPŁA

a) Jak i dlaczego musimy być inni w świecie gniewu? Jakuba 1:19.

„Uczyńcie regułą to aby nigdy więcej nie wypowiadać słów krytyki pod cudzym adresem lecz chwalcie i sławcie ilekroć możecie.

„Niekórzy uważają za cnotę to że są niepohamowani i mówią w swojej pysze otwarcie o zwyczaju mówienia o nieprzyjemnych rzeczach, które są w sercu. Pozwalają swojemu rozgniewanemu duchowi wypróżniać się w potoku nagany i krytyki. A im więcej gadają tym bardziej stają się podnieceni a szatan stoi obok aby wspomóc dzieło, które mu odpowiada. Słowa denerwują tych, do których się zwracają kiedy są poniżani a to daje powód do jeszcze gwałtowniejszych słów tak że mała sprawa rozpala wielki ogień. Oboje odczuwacie że przechodziliście wszystkie doświadczenia i że wasze życie stało się najbardziej nieszczęśliwe. Podejmijcie odważnie pracę kontrolowania własnych języków, waszych słów, czynów. Gdy każdy z was poczuje narastającą urazę, niech będzie zasadą dla was zwracanie się do Boga w modlitwie i w pokorze.” – *Świadectwa dla zboru, t. 4, str. 243.*

b) Dlaczego porywczy temperament nie podoba się Bogu i jak można go wyleczyć? Jakuba 1:20.

„Niekórzy są nerwowi i jeśli pod wpływem prowokacji zaczną tracić panowanie nad sobą w słowie lub duchu, są tak samo odurzeni gniewem, jak pijany alkoholem. Są nierozsądni i niełatwo ich przekonać. Oni nie są zdrowi na umyśle; Szatan ma nad nimi pełną kontrolę. Każdy taki przejaw gniewu osłabia system nerwowy i siły moralne oraz utrudnia powstrzymanie gniewu przy kolejnej prowokacji.

„W przypadku tej klasy istnieje tylko jedno lekarstwo – pozytywna samokontrola w każdym okolicznościach. Wysilek zmierzający do znalezienia się w dogodnym miejscu, gdzie nie będzie się denerwować, może na jakiś czas odnieść sukces; ale szatan wie gdzie znaleźć te biedne dusze i raz za razem będzie je atakował w ich słabych punktach. Będą nieustannie niepokojone, dopóki będą tak bardzo myśleć o sobie. (...) Ale jest dla nich nadzieja. Niechaj to życie, tak burzliwe z konfliktami i zmartwieniami, zostanie połączone z Chrystusem, a wtedy „ja” nie będzie już dłużej domagać się supremacji. (...) Powinni się ukorzyć i szczerze powiedzieć: ‘Postąpiłem źle. Czy mi wybaczysz? Bóg bowiem powiedział, że nie możemy pozwolić, aby słońce zachodziło nad naszym gniewem’. To jest jedyna bezpieczna droga do zwycięstwa.” – *Sons and Daughters of God, str. 142.*

3. KOCHAJĄC ŚWIATŁO

a) Wyjaśnij powołanie Boże dla każdego z nas. Jakuba 1:21.

„O, jakże mogą ci, którzy mają światło Prawdy — wielkie światło dane im przez Boga, igrać z Jego gniewem i prowokować Jego sądy, grzesząc przeciwko Niemu i robiąc rzeczy, których Bóg w Swoim Słowie zabronił? Jak mogą być do tego stopnia zaślepieni przez szatana, by znieważać Boga i kalać swoje dusze przez świadome grzeszenie? Apostoł mówi: ‘Stalimy się dziwowiskiem dla świata i aniołów, i ludzi’. Niech ci grzesznicy na Syjonie — nazwę ich obłudnikami — zadadzą sobie pytanie: W jakim sensie jestem widowiskiem dla świata, aniołów i ludzi? I niech sobie sami odpowiedzą: Przez znieważanie przeze mnie światła, lekceważenie przywilejów i łask, jakimi Bóg mnie obdarzył, przez niestosowne czyny, które psują i zanieczyszczają duszę.” – *Świadectwa dla kaznodziejów*, str. 425.

b) Jaki związek słowo Boże ma z naszym zbawieniem, zwłaszcza w dniach ostatnich? 2 Tymoteusza 3:15; 1 Koryntian 15:1, 2.

„Prawdziwe działanie Ducha Świętego na ludzkie serca jest przyobiecane po to, by udzielić skuteczności przez Słowo. Chrystus oświadczył, że Słowo jest duchem i żywotem. (...)

„Szatan będzie działał w najbardziej chytry sposób, aby wprowadzić ludzkie wymysły odziane w anielskie szaty. Jednak światło ze Słowa lśni wśród moralnej ciemności, a Biblia nigdy nie zostanie wyparta przez cudowne znaki. Prawda musi być studiowana, trzeba jej szukać jak ukrytego skarbu. Wspaniałe oświecenia nie zostaną dane poza Słowem ani po to, by zająć jego miejsce. Przyłgnijcie do Słowa, przyjmijcie wszczępione Słowo, które uczyni ludzi mądrymi ku zbawieniu.” – *Wybrane poselstwa*, t. 2, str. 95.

„Ci, którzy przyjmują prawdę, muszą dobrze rozumieć Pismo Święte i zrobić osobiste doświadczenie z żywym Zbawicielem. Rozum musi być wykształcony, pamięć wzmocniona. Wszelkie duchowe lenistwo jest grzechem, duchowe uśpienie jest śmiercią.” – *Świadectwa dla kaznodziejów*, t. 4, str. 399.

„Gdy Jego słowa pouczenia zostały przyjęte i panują nad nami, Jezus jest dla nas stale obecny oraz panuje nad naszymi myślami, poglądami i czynami. Zostajemy napełnieni nauką największego Nauczyciela, jakiego kiedykolwiek znał świat.” – *Poselstwo do młodzieży*, str. 121.

4. ZWIERCIADŁO PRAWA BOŻEGO

a) Dlaczego ważne jest, abyśmy badali nasze własne serca? Jakuba 1:22–24.

„Wielu otrzymuje pochwały za zalety, których faktycznie nie posiadają. Ten, który bada serca, waży motywacje i nierzadko te czyny, które ludzie uznali za godne pochwały, ocenia jako egoistyczne i obłudne. Każdy czyn w naszym życiu, o ile ma być szlachetny i godny uznania, jest osądzany przez Boga stosownie do motywacji, która ten czyn podyktowała.

„Wielu zaniedbuje przeglądanie się w lustrze, które objawia wady charakteru. Dlatego wypaczenia i grzech, choć widoczne dla innych, nie są rozumiane przez tych, których dotyczą. Ohydny grzech egoizmu panoszy się w wielkim stopniu nawet wśród tych, którzy twierdzą, że są oddani dziełu Bożemu. Gdyby gorliwie i uczciwie porównali swój charakter z Bożymi wymaganiami, a zwłaszcza z wielkim standardem Bożego prawa, wówczas zrozumieliby swoje braki. Jednak niektórzy nie chcą wejrzeć dostatecznie głęboko, by ujrzeć deprawację swoich serc. Wykazują braki pod każdym względem, a jednak dobrowolnie wybierają nieświadomość w kwestii swoich win.” – *Słudzy ewangelii*, str. 185.

b) Wyjaśnij piękno prawdziwej wolności poprzez twórczą moc, która pojawia się poprzez poddanie się Chrystusowi i Jego woli. Jakuba 1:25; Jana 8:32.

„W dziele odkupienia nie ma przymusu i nie jest stosowany żaden zewnętrzny nacisk. Wolą Ducha Bożego człowiekowi pozostawiony jest wybór, komu chce służyć. Przemiana, jaka następuje z chwilą, gdy dusza poddaje się Chrystusowi, jest najwyższym sensem wolności. Odrzucenie grzechu jest aktem dokonywanym samodzielnie. Oczywiście nie mamy sami siły wyostać się spod władzy szatana, lecz jeżeli zapagniemy wyzwolenia się z grzechu i w tej wielkiej potrzebie wzywamy na pomoc potęgę, która znajduje się poza nami i ponad nami, siły naszej duszy dostają wsparcie boskiej energii Ducha Świętego. Wypełniając wtedy nakazy swojej woli, spełniamy Jego wolę.

„Jedynym warunkiem uzyskania przez ludzi wolności jest ich zjednoczenie się z Chrystusem. ‘Prawda was wyswobodzi’, a prawdą jest Chrystus. Grzech może działać jedynie poprzez osłabienie umysłu i pozbawienie duszy wolności. Poddanie się Bogu to przywrócenie własnej osobowości — prawdziwej chwały i godności człowieka. Boskie prawo, któremu podlegamy, jest to ‘zakon wolności’. Jakuba 2,12.” – *Życie Jezusa*, str. 334, 335.

5. PRAWDZIWA RELIGIA

a) Wymień istotny aspekt chrześcijaństwa, którego często brakuje. Jakuba 1:26.

„Dzięki pomocy, której udziela Chrystus nauczymy się panować nad językiem Jezus był okrutnie doświadczany na punkcie pochopnej i gniewnej mowy, jednak nigdy nie zgrzeszył Swoimi ustami. Cierpliwie i spokojnie przyjmował szyderstwa, urągania i drwiny Swoich współpracowników z ciesielskiej ławy. Zamiast gniewnie odpowiadać, rozpoczął śpiewać piękne psalmy Dawida i zanim Jego towarzysze spostrzegli, co zrobili, zaczęli śpiewać wraz z Nim. Jaka zmiana mogłaby zaistnieć w tym świecie gdyby mężczyźni i kobiety dzisiaj naśladowali przykładu Chrystusa w używaniu słów.” – *The SDA Bible Commentary [Komentarze E. G. White], t. 7, str. 936.*

b) W jaki sposób prawdziwa religia cicho i bezinteresownie działa za kulisami? Jakuba 1:27.

„Zostać pracownikiem by trwać cierpliwie w prawości, która wzywa do samozaparcia jest chwalebną pracą, z której cieszy się niebo. Wierna praca jest lepiej oceniana przez Boga niż najbardziej gorliwa i najświętsza chwała. Ta współpraca z Chrystusem jest prawdziwym uwielbieniem. Modlitwa, napominanie, mowa to tanie owoce, często tylko przywiązane do drzewa, ale owoce zademonstrowane w dobrych czynach to: troszczyć się o potrzebujących, sieroty i wdowy, to są prawdziwe owoce rosnące na dobrym drzewie.” – *Świadectwa dla zboru, t. 2, str. 24.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

1. Dlaczego możemy powierzyć nasze życie odwiecznemu Bogu w Niebie?
2. Jaki jest obowiązek wszystkich, którzy odkryli, że stracili panowanie nad sobą?
3. Dlaczego ważne jest dla mnie samodzielne studiowanie Słowa Bożego?
4. Wyjaśnij, czym jest prawdziwa wolność.
5. Jak mogę pielęgnować w większym stopniu prawdziwą religię, płynącą z serca?

Pierwsza ofiara Sobotnia dla Wydziału Literatury Generalnej Konferencji

Jest takie słynne powiedzenie: „Kropla atramentu może sprawić, że milion pomyśli”. Materiały drukowane mają zwykle większą wagę niż zwykłe słowa, głównie ze względu na ich trwałość. Dzięki materiałom pisanim możemy poświęcić czas na czytanie we własnym tempie, a także wracać do nich i głębiej zastanawiać się nad informacjami, których chcemy się nauczyć. To pomaga, gdy próbujemy wchłonąć głębokie tematy duchowe. Było to prawdą w całej historii: „Pióro Lutra było potęgą, a jego pisma szeroko publikowane poruszyły świat. Te same środki mamy i my do dyspozycji z możliwościami pomnożonymi stokrotnie. Biblie i publikacje w wielu językach wykładając prawdę na obecny czas są w naszych rękach i mogą być szybko zanesione światu. Mamy dać ostatnie ostrzegawcze poselstwo ludziom oraz to co powinno być naszą gorliwością w badaniu Biblii i rozszerzaniu światła z nowym zapalem!” – *Świadectwa dla zboru, t. 6, s. 403.*

„W olbrzymim stopniu również przez nasze wydawnictwa wykonane zostanie dzieło innego anioła, który zstępuje z nieba z wielką mocą i rozświetla ziemię swoją chwałą.” – *Tamże, t. 7, str. 140.*

W 1849 roku James White opublikował niewielką publikację zatytułowaną *The Present Truth (Obecna prawda)*. „Mały stos papierów położono na podłodze. Wtedy bracia i siostry zgromadzili się wokół nich i ze łzami w oczach błagali Boga, aby pobłogosławił te małe kartki, która powinni zostać rozesłane. Następnie kartki te zostały złożone, opakowane i zaadresowane, a James White zaniósł je osiem mil na pocztę w Middletown” – *Doświadczenia i widzenia, (xxv).*

Akcja ta była odpowiedzią na poselstwo: „Musisz zacząć drukować małe kartki papieru i rozesłać je do ludzi. Niech na początku będą małe; ale gdy ludzie będą czytać, wyślą ci środki do drukowania i od początku będzie to sukcesem”. – *Tamże, (xxiv).*

Co się stanie, gdy koszty wysyłki wzrosną, a restrykcje graniczne wymuszają jeszcze droższe formy dystrybucji? Nasza cena subskrypcji nie pokrywa tych nowych wydatków. Dlatego musimy polegać na życzliwej hojności współwyznawców, aby spełnić prośwotwo powiedziane temu wczesnemu wydawcy: "Gdy ludzie będą czytać, przyślą ci środki".

Modlimy się, aby ta pierwsza ofiara sabatu na rzecz Wydziału Literatury GK poruszyła wasze serca, aby dać więcej duszom na całym świecie, które potrzebują czytać obecną prawdę. Dziękujemy

Wasze braterstwa w Departamencie Literatury Generalnej Konferencji

Przewycięzanie uprzedzeń

**WIERSZ NA PAMIĘĆ: „U Boga bowiem nie ma względu na osobę”
(Rzymian2:11).**

„Bóg nie uznaje żadnej różnicy rang. U Niego nie ma żadnej kasty. W Jego oczach ludzie są po prostu ludźmi, dobrymi albo złymi. W dniu ostatecznego rozliczenia pozycja, ranga czy bogactwo nie zmienia niczyjej sprawy nawet o włos. Przez wszechwidzącego Boga ludzie będą sądzeni na podstawie tego, jacy są w czystości, szlachetności i miłości do Chrystusa.” – *Counsels on Stewardship*, str. 162.

Proponowana lektura: *Świadectwa dla zboru*, t.3, str. 304-309, 320-329.

Niedziela

27 października

1. PROBLEM Z POSTAWĄ

a) Opisz powszechną ziemską skłonność, której możemy być winni, być może nawet nie zdając sobie z tego sprawy. Jakuba 2:1–4.

„Biedny powinien być traktowany z taką samą uwagą i zainteresowaniem jak bogaty. Praktyka honorowania bogatego a zaniedbywanie biednego jest przestępstwem w oczach Boga. Ci, którzy są otoczeni wszelkimi wygodami życia i którzy są chwaleni i wielbieni przez świat ponieważ są bogaci, nie odczuwają potrzeby sympatii, czułości i współczucia jaką odczuwają osoby, których żywot jest długim pasmem zmagania z ubóstwem.” – *Świadectwa dla zboru*, t.4, str. 551.

„Chociaż Chrystus był bogaty w niebieskich dworach jednak stał się biednym abyśmy przez jego ubóstwo stali się bogatymi. Jezus szanował biednych przez pomaganie im w niskim stanie. Z historii Jego życia mamy uczyć się jak traktować biednych.” – *Tamże*, str. 550.

b) Co musimy sobie uświadomić w przypadku tych, którzy być może są ubodzy w dobra tego świata, ale bogaci w wierze? Jakuba 2:5.

2. ROZEZNANIE I SPRAWIEDLIWOŚĆ

- a) **Wyjaśnij zrównoważone podejście, którego Jezus nauczał w odniesieniu do pomagania biednym. Marka 14:3-9.**
-

„Niektórzy wyolbrzymiają obowiązki dobroczynności i w rzeczywistości szkodzą w ten sposób tym naprawdę potrzebującym czyniąc dla nich zbyt wiele. Biedni nie zawsze objawiają się tak jak powinni. Gdy nie są pozostawieni w zaniedbaniu czy cierpieniu, należy ich uczyć jak mają sobie pomagać.

„Sprawa Boża nie może być przeoczona wskutek tego że biedni zajmują pierwsze miejsce w naszej uwadze. Jezus dał swym uczniom bardzo ważną lekcję w tej sprawie. Kiedy Maria wylała olejek na głowę Jezusa, chciwy Judasz zaczął występować w imieniu biednych mrużąc że uważa to za marnotrawstwo pieniędzy. Lecz Jezus biorąc w obronę ten uczynek powiedział: ‘Zaniechajcie jej, przecze się jej uprzykrzacie? Dobry uczynek uczyniła wobec mnie’. ‘Gdziekolwiek kazana będzie ta ewangelia po wszystkich świecie i to co ona uczyniła powiadane będzie na pamiątkę jej’. Przez tę lekcję uczymy się, że Chrystus ma być honorowany i poświęcany z tego co najlepsze. Gdyby nasza cała uwaga kierowała się ku biednym i ich potrzebom, sprawa Boża i jego dzieło byłoby zaniebane. Nikt nie powinien z tego powodu cierpieć jeśli Jego sługa czyni swój obowiązek ale sprawa Chrystusa powinna być pierwszą.” –*Świadectwa dla zboru, t.4, str. 550, z ang.*

- b) **Jakiej postawy wymagano w starożytnym Izraelu od tych, którzy wymierzali sprawiedliwość? Księga Kapłańska(3 Mojżeszowa) 19:15; Powtórzonego Prawa(5 Mojżeszowa) 1:17; 10:17.**
-

- c) **Jak dzisiaj wszyscy, którzy pełnią funkcję prowadzących w zborze, powinni nauczyć się stosować tą samą zasadę? 1 Piotra 1:17; Kolosan 3:25.**
-

„Ci, co koncentrują swe zainteresowanie na jednym lub dwóch aby ich wyróżnić spośród innych i na niekorzyść innych, nie powinni zajmować stanowiska w biurze ani jeden dzień dłużej. Niepoświęcone jest faworyzowanie kogoś wybranego, które być może rodzi kaprys, a zaniebdanie innych, którzy są sumienni i żyją w bojaźni Bożej, a w Jego oczach, są bardziej wartościowi i przydatniejsi, jest obrazą dla Boga. To co Bóg uważa za wartościowe my również powinniśmy docenić. Ozdoba cichego i spokojnego ducha ma dla Niego większą wartość aniżeli zewnętrzna piękność i ozdoby, bogactwa czy honory.” – *Tamże, t.3, str. 23, z ang.*

Sobotnie Lekcje Biblijne Październik - Grudzień 2024

3. KSZTAŁTOWANIE LEPSZYCH NAWYKÓW

- a) **Jakiej nagany udziela Jakub w związku z materialistycznymi uprzedzeń rzekomo wierzących osób i dlaczego jest to poważną sprawą? Jakuba 2:6, 7.**
-

„Bóg uznał cię przed ludźmi i aniołami za Swe dziecię, więc módl się, abyś nie zhańbił ‘imienia, którym zostałeś nazwany’. Jakuba 2,7. Bóg posyła cię w świat jako Swego przedstawiciela. W każdym akcie twego życia masz objawiać imię Boga. Ta prośba wzywa cię do posiadania Jego charakteru. Nie możesz czcić Jego imienia, nie możesz reprezentować Go światu, jeśli twoim życiem i charakterem nie reprezentujesz samego życia i charakteru Boga. Można tego dokonać jedynie poprzez przyjęcie łaski i sprawiedliwości Chrystusa.” – *Nauki z Góry Błogosławienia, str. 100, z ang.*

- b) **Tylko w jaki sposób możemy odnieść zwycięstwo, słusznie reprezentując Chrystusa? Rzymian 2:11; Przysłów 23:7.**
-

„Badaj dokładnie bosko-ludzki charakter Jezusa i nieustannie stawiaj sobie pytanie: ‘Co uczyniłby Jezus na moim miejscu?’ To powinno być miarą naszego postępowania. Nie przebywaj niepotrzebnie w towarzystwie tych, którzy dzięki swej zřeczności osłabiliby twój zamiar czynienia dobra lub spowodowaliby, że na twoim sumieniu powstałaby skaza. Nie czyn nic wśród obcych ludzi, na ulicy, w śródkach lokomocji, w domu, co miałoby najmniejszy pozór zła. Codziennie czyn coś, co udoskonala, upiększa i uszlachetnia życie, które Chrystus okupił swoją własną krwią.

„Zawsze działaj zgodnie z zasadą, a nigdy pod wpływem impulsu. Powściągaj wrodzoną popędlivość swojej natury łagodnością i uprzejmością. Nie pobbłażaj żadnej drobnej rzeczy czy błaħostce. Niech żaden trywialny dowcip nie wyjdzie z twoich ust. Nawet myślom nie wolno popuszczać cugli. Muszą być utrzymane w ryzach, i zniewolone do posłuszeństwa Chrystusowi. Pozwól, by były skoncentrowane na świątych rzeczach. Wtedy dzięki łasce Chrystusa będą czyste i prawe.

„Potrzebujemy mieć stale świadomość uszlachetniającej mocy czystych myśli. Jedynym bezpieczeństwem dla każdej duszy jest właściwe myślenie(...)

„Pielęgnujmy zwyczaj mówienia dobrze o innych. Podkreślajmy dobre cechy charakteru tych, z którymi się stykamy, a zwracajmy, jak tylko to możliwe, jak najmniej uwagi na ich błędy i upadki.” – *Śladami Wielkiego Lekarza, str. 365, z ang.*

4. MAJĄC KRÓLEWSKIE ZACHOWANIE

a) Co Pismo Święte podkreśla jako naprawę istotną dla naszej wiary chrześcijańskiej — i dlaczego? Jakuba 2:8.

„Wielu przywódców religijnych twierdzi, że Chrystus przez swoją śmierć zniósł prawo i od tej pory ludzie są wolni od jego wymagań. Są też tacy, którzy uważają przykazania za ciężkie jarzmo i w przeciwieństwie do niewoli prawa mówią o wolności, jaką daje ewangelia.

„Nie tak jednak traktowali święte prawo Boże prorocy i apostołowie. Dawid powiedział: ‘I chodzić będę na wolności, bo szukam rozkazów twoich’. Psalmów 119,45. Apostoł Jakub, pisząc już po śmierci Chrystusa, nazywa dziesięć przykazań ‘zакonem królewskim’ Jakuba 2,8, ‘doskonałym zakonem wolności’. Jakuba 1,25. Autor księgi Objawienia, więcej niż pół wieku po ukrzyżowaniu Chrystusa, wypowiada błogosławieństwo dla tych, ‘którzy czynią przykazania jego, aby mieli prawo do drzewa żywota, i aby weszli bramami do miasta’. Objawienia 22,14.” – *Wielki bój, str. 247, z ang.*

„Kiedy ktoś podda się Chrystusowi, jego umysł zostaje podporządkowany prawu; lecz jest to królewskie prawo, które każdemu daje wolność. Jeżeli człowiek staje się jedno z Chrystusem, otrzymuje wolność. Podporządkowanie się woli Chrystusa oznacza dojście do pełnej dojrzałości.

„Posłuszeństwo wobec Boga jest uwolnieniem z niewoli grzechu, uwolnieniem od ludzkich namiętności i złych skłonności. Człowiek może stać się zwycięzcą nad samym sobą, nad własnymi skłonnościami, zwycięzcą w boju ‘z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władcami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okęgach niebieskich’. Efezjan 6,12.” – *Śladami Wielkiego Lekarza, str. 83, z ang.*

b) W jaki sposób uprzedzenia, faworytyzm i stronniczość w nieprzyjemny sposób psują nasze świadectwo o Chrystusie? Jakuba 2:9.

„Możemy twierdzić, że jesteśmy naśladowcami Chrystusa, możemy twierdzić, że wierzymy każdej prawdzie słowa Bożego; ale to nie przyniesie nic dobrego naszemu bliźniemu, jeśli nasza wiara nie zostanie przeniesiona do naszego codziennego życia. Nasze wyznanie może być tak wysokie jak niebo, ale to nie zbawi ani nas samych, ani naszych bliźnich, jeśli nie będziemy chrześcijanami. Właściwy przykład przyniesie światu więcej pożytku niż cała nasza profesja.” – *Przypowieści Chrystusa, str. 249, z ang.*

5. MAĐRE NAUCZANIE WE WSPÓŁCZUCIU

- a) O czym musimy pamiętać, przestrzegając Bożego prawa moralnego - a także dzieląc się tą prawdą z następnym pokoleniem? Kaznodziei 11:9; 12:13, 14; Jakuba 2:10-13.
-

„Młodzi ludzie mają wrodzoną miłość do wolności, pragną wolności; muszą wszakże zrozumieć, że to bezcenne błogosławieństwo może stać się ich udziałem jedynie pod warunkiem posłuszeństwa prawu Bożemu. To prawo jest ochroną prawdziwej wolności. Napiętnuje ono i odrzuca to co degraduje i zniewala człowieka, a posłusznym daje ochronę przed mocą zła.

„Psalmistą mówi: ‘I chodzić będę na wolności, bo szukam rozkazów twoich’. ‘Zaiste, ustawy twoje są rozkoszą moją, doradcami moimi’. Psalmów 119,45.24.

„W wysiłkach naprawiania zła winniśmy wystrzegać się tendencji do wyszukiwania wszędzie błędu i pochopnego ganienia. Ustawiczna nagana peszy, ale nie poprawia. Wiele wrażliwych charakterów nie potrafi rozwijać się w atmosferze bezdusznego krytycyzmu. Kwiaty nie rozwijają się przy podmuchu lodowatego wiatru.(...)

„Prawdziwy cel napomnienia osiąga się dopiero wtedy, kiedy ten, który źle czyni jest doprowadzony do tego, iż sam zrozumie swój błąd i jest gotów naprawić go. Wtedy można skierować go do źródła przebaczenia i siły. Pomóźcie mu zachować szacunek dla siebie, a także odwagę i nadzieję.

„Jest to najwspanialsze, ale i najtrudniejsze zadanie, jakie kiedykolwiek nałożono na człowieka. Wymaga ono wielkiego taktu, subtelnych uczuć, znajomości natury ludzkiej, a także wiary i cierpliwości. Trzeba być przygotowanym na trud, trzeba czuć i czekać. Jest to praca, od której nic nie może być ważniejsze.” – *Wychowanie*, str. 204, 205, z ang.

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

1. Chociaż mogę nie mieć wiele, czego muszę być świadomy o innych, którzy mają jeszcze mniej?
2. Jak łatwo jest mieć ślepe uprzedzenia lub niesprawiedliwą stronniczość wobec niektórych ludzi?
3. Jak nasze wzorce myślenia wpływają na sposób, w jaki traktujemy takie osoby?
4. Dlaczego prawo Boże nazywa się prawem wolności?
5. Opisz postawę, jaką należy przyjąć, nauczając ludzi, którzy mają błędne poglądy.

Wiara w działaniu

WIERSZ NA PAMIĘĆ: „Czy chcesz się przekonać, marny człowieku, że wiara bez uczynków jest martwa?” (Jakuba 2:20).

„Podczas gdy dobre uczynki nie zbawią nawet jednej duszy, to mimo to jest rzeczą niemożliwą nawet dla jednej duszy zostać zbawioną bez dobrych uczynków.” – *Wiara i uczynki, str. 124.*

Proponowana lektura: *Doświadczenia i widzenia, str. 165-167, 199-201.*

Niedziela

3 listopada

1. WIARA I PRZYKŁAD

a) **Dlaczego absolutnie niezbędne jest żyć w pełnej harmonii z wiarą, którą wyznajemy? 1 Koryntian 4:9; 1 Jana 5:3; Jakuba 2:14.**

„Niech nikt się nie łudzi, że może być świętym, a jednocześnie świadomie przekraczać choćby jedno z przykazań Bożych. Świadome popełnianie grzechu zagłusza głos Ducha Świętego i oddziela człowieka od Boga.” – *Wielki bój, str. 251.*

„Świadectwo życia człowieka objawia przed światem czy jego życie jest w wierze, którą głosi i czy jest prawdziwe czy nie. Twoje postępowanie umniejsza Boże prawo w ocenie twoich światowych przyjaciół. Mówi do nich: ‘Możesz przestrzegać bądź też nie przestrzegać Bożych przykazań. Uważam że prawo Boże w pewien sposób krępuje człowieka a poza tym, Pan nie jest aż tak zainteresowany tak ścisłym przestrzeganiem tego zakonu, tak więc sporadyczne ich naruszenie nie powinno spotkać się z surowością z Jego strony’.

„Wielu usprawiedliwia się z naruszenia sabatu poprzez odwoływanie się do twojego przykładu. Argumentują że jeżeli tak dobry człowiek, który wierzy w to że siódmy dzień jest sabatem, może angażować się w codzienne zajęcia w tym dniu na skutek okoliczności, które go do tego skłoniły, to z pewnością i oni mogą robić to samo bez obawy potępienia. Wiele dusz stanie przed twoim obliczem na sądzie, czyniąc z twojego wpływu wymówką dla swojego nieposłuszeństwa wobec Bożego prawa. Aczkolwiek nie będzie to żadnym usprawiedliwieniem za ich grzech, jednakże będzie to świadczyło przemożnie przeciwko tobie.” – *Świadectwa dla zboru, t. 4, str. 250, z ang.*

2. NIEBO I ZIEMIA OBSERWUJĄ

- a) **Jaki przykład podaje Jakub, aby zilustrować obłudę próżnego gadania bez działania? Jakuba 2:15-17.**
-
-

„Najbardziej wymownym kazaniem, jakie można wygłosić na temat prawa dziesięciu przykazań, jest *ich wykonywanie*. Posłuszeństwo powinno stać się osobistym obowiązkiem. Zaniedbanie tego obowiązku jest rażącym grzechem. Bóg kładzie na nas ten obowiązek nie tylko po to abyśmy zapewnili sobie niebo, ale także do tego, byśmy czuli się zobowiązani do wskazywania innym drogi i poprzez naszą troskę i bezinteresowną miłość prowadzili do Chrystusa tych, którzy znajdują się w sferze naszego wpływu. Wyjątkowy brak zasad, który charakteryzuje życie wielu wyznawców chrześcijaństwa jest alarmujący. Ich lekceważenie prawa Bożego zniechęca tych, którzy uznają jego święte roszczenia i ma tendencję do odwracania ich od prawdy, którzy w przeciwnym razie by ją przyjęli.” – *Świadectwa dla zboru, t. 4, str. 58, z ang. [Kursywa autora.]*

- b) **Co rzeczywiście oznacza prawdziwa wiara w Chrystusa? Jakuba 2:18; Mateusza 6:24.**
-
-

„Bóg powiedział i to oznacza że oczekuje od człowieka posłuszeństwa. On nie pyta czy jest mu wygodnie tak czynić. Pan życia i chwały nie miał na względzie swjej wygody czy przyjemności kiedy opuszczał wysoką swoją pozycję rozkazodawcy i stał się człowiekiem biednym, zapoznanym z nieszczęściami. Zgodził się na podłe traktowanie i śmierć po to aby tylko wyrwać człowieka z niebezpieczeństwa wiecznej śmierci. Jezus umarł nie po to aby zbawić człowieka w jego grzechach lecz aby zbawić go od jego grzechów. Człowiek ma porzucić swoje błędne drogi, naśladować przykład Jezusa, wziąć swój krzyż i iść za Nim, zapierając się siebie i będąc posłusznym Bogu za wszelką cenę...(…)”

„Jeżeli jesteśmy prawdziwymi sługami Bożymi, nie powinno być żadnej wątpliwości w naszych umysłach co do tego czy mamy być posłuszni jego przykazaniom lub radzić się w naszych doczesnych sprawach. Gdy wierzący w prawdę nie są podtrzymywani przez swą wiarę w tych szczególnych dniach pokoju, co będzie ich podtrzymywać gdy nadejdzie wielki sprawdzian i wydany zostanie dekret przeciwko tym wszystkim, którzy nie pokłonią się i nie oddadzą czci bestii i nie przyjmą jego piętna na swych czołach lub rękach? Ten uroczysty czas nie jest taki odległy. Zamiast stawać się coraz słabszymi i niezdecydowanymi, lud Boży powinien gromadzić siły i odwagę na ten czas zmagania.” – *Świadectwa dla zboru, t. 4, str. 250, z ang. [Kursywa autora.]*

3. UCZĄC SIĘ OD ABRAHAMA

a) Przed jakim strasznym stanem duchowym jesteśmy uroczyście ostrzegani? Jakuba 2:19.

„Wielu ludzi uznaje, że Jezus Chrystus jest Zbawicielem świata, lecz w tym samym czasie trzyma się z dala od Niego i nie pokutuje z powodu swych grzechów, nie przyjmując Jezusa jako swego osobistego Zbawiciela. Ich wiara jest po prostu zgodą umysłu i osądem wobec prawdy, ale prawda nie jest wprowadzona w serce, ażeby mogła uświęcić duszę i przekształcić charakter.” – *Wybrane poselstwa, t. 1, str. 359.*

„Możecie wierzyć całej prawdzie lecz jeśli nie wykona się jej zasad w waszym życiu, wasza religia was nie zbawi. Szatan wierzy i drży. On wie że ma krótki czas i zstąpił z nieba z wielką mocą aby czynić zło według swej wiary. Lecz lud Boży nie podpira swojej wiary swymi uczynkami. Wierzą w krótkość czasu lecz dalej z taką samą gorliwością uganiają się za dobrami tego świata jakby świat miał istnieć jeszcze przez tysiąc lat.” – *Świadectwa dla zboru, t. 2, str. 160.*

b) Jak możemy motywować się przykładem Abrahama? Rzymian 4:1–3; Jakuba 2:20–22.

„Abraham uwierzył Bogu. Skąd wiemy, że uwierzył? Jego uczynki świadczą o charakterze jego wiary, a jego wiara została mu zaliczona za sprawiedliwość.

„W naszych dniach potrzebujemy wiary Abrahama aby oświecała ciemności gromadzące się wokół nas, które zasłaniają przyjemne promienie Bożej miłości i hamują duchowy wzrost. (...) Każdy spełniony obowiązek, każda ofiara dokonana w imieniu Jezusa przynosi nadzwyczaj sowną nagrodę. Przez każdy spełniony obowiązek przemawia Bóg i daje Swoje błogosławieństwo.” – *The SDA Bible Commentary [Komentarze E. G. White], t. 7, str. 936, z ang.*

„Ludzie są usprawiedliwieni przez wiarę, lecz sądzeni i nagradzani zgodnie z ich uczynkami.” – *The Signs of the Times, 20 listopada 1884 r.*

„Sprawiedliwość Chrystusa składa się ze sprawiedliwych czynów wpływających z niesamolubnego serca i pobudek.” – *Świadectwa dla zboru, t. 3, str. 528.*

„Przestrzeżenie przykazań Bożych wymaga od nas dobrych uczynków, samowyrzeczenia, poświęceń i oddania dla dobra innych ale same dobre uczynki nas nie zbawią jakkolwiek bez nich na pewno zbawieni nie będziemy. Potem, gdy dokonamy wszystkiego co tylko będziemy w stanie dokonać, będziemy mogli powiedzieć: Nie uczyniliśmy nic szczególnego, spełniliśmy tylko nasz obowiązek i w najlepszym razie jesteśmy tylko nieużytecznymi sługami nie zasługującymi na najmniejszą życzliwość ze strony Boga. Chrystus musi być naszą sprawiedliwością i koroną naszej radości.” – *Tamże, str. 526.*

Sobotnie Lekcje Biblijne Październik - Grudzień 2024

4. SŁOWA ZACHĘTY

- a) **Wyjaśnij, w jaki sposób wzór życia Abrahama ma znaleźć odzwierciedlenie w naszym życiu jako wierzących w Chrystusa. Rodzaju (1 Mojżeszowa) 26:5; Jakuba 2:23, 24.**
-
-

„Dobre uczynki są owocami wiary. Gdy Bóg działa w sercu, a człowiek poddaje swą wolę Bogu i współpracuje z Bogiem, okazuje w życiu to, co Bóg czyni wewnątrz przez Ducha Świętego i istnieje harmonia pomiędzy zamiarem serca, a praktyką życia. Każdy grzech musi zostać porzucony jako rzecz zniechęcona, która ukrzyżowała Pana życia i chwały, a wierzący musi posiadać wzrastające doświadczenie przez ciągłe czynienie uczynków Chrystusa. To przez ciągłe poddanie woli, przez ciągłe posłuszeństwo zachowywane jest błogosławieństwo usprawiedliwienia.

„Tym, którzy są usprawiedliwieni przez wiarę musi leżeć na sercu zachowywanie drogi Pana. Dowodem na to, że człowiek nie jest usprawiedliwiony przez wiarę, jest to, gdy jego uczynki nie odpowiadają jego wyznaniu. Jakub mówi: ‘Widzisz, że wiara współdziałała z uczynkami jego i że przez uczynki stała się doskonała’. Jakuba 2,22.

„Wiara, która nie wywołuje dobrych uczynków, nie usprawiedliwia duszy.” – *Wybrane poselstwa, t. 1, str. 365, 366.*

- b) **Dlaczego wszystkich, którzy dzisiaj dają świadectwo poganom, może pokrzepić fakt, że Rachab, nierządnicą, została wymieniona jako usprawiedliwiona przez Boga? Jakuba 2:25; Hebrajczyków 11:31.**
-
-

„Nawet w występny Jerychu poganica oświadczyła: ‘Pan, Bóg wasz, jest Bogiem w górze na niebie i w dole na ziemi’. Jozuego 2,11. Wiedza o Jahwe okazała się dla niej zbawienna. (...) Jej nawrócenie nie było odosobnionym przypadkiem miłosierdzia Bożego okazanego bałwochwalcom, którzy uznali autorytet Pana.” – *Prorocy i królowie, str. 242.*

„Wszyscy, którzy jak Rachab Kananejka, czy Rut Moabitka, odwróciwszy się od bałwochwalstwa, a oddający cześć prawdziwemu Bogu mieli zjednoczyć się z Jego wybranym ludem.” – *Przypowieści Chrystusa, str. 186, z ang.*

„Wielkie dzieło ma być wykonane w naszych miastach, a wszystkie pola są dojrzałe do żniwa. Nasza uwaga będzie wzywana w każdym kierunku, ponieważ skruszone dusze zarówno w krajach chrześcijańskich, jak i pogańskich podniosą swoje głosy o pomoc. Nie może być ani jednej cząstki podnoszenia samego siebie; jedynym bezpieczeństwem jest zaufanie Bogu.” – *The General Conference Bulletin, 1 kwietnia 1895 r.*

5. KLUCZE DO ZWYCIĘSTWA

- a) Wyjaśnij, w jaki sposób możemy odnieść zwycięstwo w Chrystusie. Jakuba 2:26; 2 Piotra 1:3, 4.
-
-

„Rzeczą niezbędną jest mieć wiarę w Jezusa i wierzyć, że będziecie przez niego zbawieni, jednak istnieje niebezpieczeństwo w zajmowaniu stanowiska, które wielu zajmuje, mówiąc: ‘Jestem zbawiony.’ Wielu mówiło: ‘Musisz wykonywać dobre uczynki, a będziesz żył’, jednak z dala od Chrystusa nikt nie może wykonywać dobrych uczynków. Wielu obecnie mówi: ‘Wierz, tylko wierz i żyj’. Wiara i uczynki idą razem, wierzenie i wykonywanie są połączone. Pan wymaga obecnie od duszy nie mniej, niż wymagał od Adama w Raju zanim ten upadł — doskonałego posłuszeństwa, nieskalanej sprawiedliwości. Wymagania Boże pod przymierzem łaski są tak samo szerokie jak wymagania, które miał w Raju — harmonia z jego prawem, które jest święte, sprawiedliwe i dobre. (...) Niech nikt nie podchwytuje zwiedzenia tak miłego dla naturalnego serca, że Bóg przyjmie szczerłość, bez względu na to, jaka mogła być wiara, bez względu na to, jak niedoskonałe mogło być życie, Bóg wymaga od swego dziecka doskonałego posłuszeństwa.

„Aby spełnić wymagania prawa, nasza wiara musi uchwycić się sprawiedliwości Chrystusa, przyjmując ją jako naszą sprawiedliwość. Przez jednoś z Chrystusem, przez przyjęcie jego sprawiedliwości przez wiarę, możemy być przysposobieni do wykonywania uczynków Bożych, do tego, by być współpracownikami Chrystusa. Jeśli chcecie dryfować z prądem zła i nie współpracujecie z niebiańskimi czynnikami w zahamowaniu przestępstwa w waszej rodzinie i w zborze, aby wieczna sprawiedliwość mogła zostać wprowadzona, to nie macie wiary. Wiara działa przez miłość i oczyszcza duszę. Przez wiarę Duch Święty działa w sercu, aby stworzyć w nim świętość, jednak nie może to zostać dokonane jeśli człowiek nie będzie pracował z Chrystusem. (...) Abyśmy mogli mieć sprawiedliwość Chrystusa, musimy codziennie być przemieniani przez wpływ Ducha, by być uczestnikami boskiej natury.” – *Wybrane poselstwa, t. 1, str. 346.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

1. Co muszę wiedzieć o swoim wpływie, twierdząc, że przestrzegam prawa Bożego?
2. Czego Niebo wymaga od wierzących chrześcijan?
3. Dlaczego Abrahama często nazywa się ojcem wiernych?
4. Kto wśród moich znajomych może zostać "nawróconą Rachab"?
5. Jak mogę mieć zwycięskie doświadczenie chrześcijańskie?

Modlitwa przed otwarciem naszych ust

WIERSZ NA PAMIĘĆ: „Pouczcie mnie, a zamilknę; pokażcie mi, w czym zblądziłem” (Hioba 6:24).

„Jeśli kto w mowie nie uchybia, ten jest mężem doskonałym, który i całe ciało może utrzymać na wodzy.’ Światło, które oświeca naszą ścieżkę, prawda, która przemawia do naszych sumień, albo potępi i zabije duszę, albo uswięci ją i przeobrazi. Żyjemy zbyt blisko końca czasu próby, żeby zadowalała nas praca powierzchowna.” – *Świadectwa dla zboru, t. 1, str. 307.*

Proponowana lektura: *Świadectwa dla zboru, t. 2, str. 50-55, 314-318; t. 5, str. 55-59, 175-177.*

Niedziela

10 listopada

1. USPOKOJENIE NASZEGO EGO

a) **O czym powinni pamiętać ci, którzy zawsze starają się dominować nad innymi? Jakuba 3:1; Marka 9:35.**

„Bóg pociąga każdego do odpowiedzialności za wpływ, jaki otacza jego duszę, zarówno na jego własny rachunek, jak i na rachunek innych.” – *Counsels to Parents, Teachers, and Students, str. 102.*

„Naturalnie, ludzie są egocentryczni i uparci. Jednak egoizm znika z życia tych, którzy uczą się lekcji, których Chrystus pragnie ich nauczyć. Stają się uczestnikami boskiej natury, a Chrystus żyje w nich. Uważają wszystkich ludzi za braci, mających podobne aspiracje, zdolności, pokusy i próby, pragnących współczucia i potrzebujących pomocy.

„Nigdy nie wolno nam poniżać bliźniego. Kiedy widzimy, że popełniono błędy, powinniśmy zrobić wszystko, co w naszej mocy, aby pomóc tym, którzy zblądzili, opowiadając im o naszym własnym doświadczeniu –gdy popełniliśmy poważne błędy, w jaki sposób cierpliwość i braterstwo, życzliwość i pomoc, na część naszych współpracowników dodały nam odwagi i nadziei,” – *The Signs of the Times, 11 maja 1904 r.*

2. KULTYWUJĄC LEPSZĄ POSTAWĘ

- a) **Jakie ostre nagany spadną na tych, którzy surowo odnoszą się do innych, a jednocześnie nie chcą przyznać się do swoich własnych błędów? Kaznodziei 7:20; Jakuba 3:2 (część pierwsza) KJV.**
-
-

„Czy nie dostrzegacie swoich własnych braków i słabości? Czy wy sami nie powinniście się oblec w pełną zbroję sprawiedliwości? Czy nie powinniście się wykazać taką czujnością i krytycyzmem wobec własnego ducha, temperamentu i słów jak to czynicie wobec innych, żeby nie znieważać Boga i błędnie nie przedstawiać Jego Prawdy? Wasz duchowy wzrok zdecydowanie by się wyostrzył, gdybyście przyjęli taką postawę. Prawda — żywe Słowo byłoby niczym ogień gorejący w waszych kościach, palący się czystym wyraźnym płomieniem, przedstawiającym Chrystusa światu. (...)

„Czy żaden z tych, którzy przyjęli rolę śledczych, nie widzi w takim nastawieniu dążenia do przejęcia kontroli nad sumieniami? Co się stało z ich duchowym wzrokiem? Dlaczego dostrzegają żdźbło w oku brata, podczas gdy w ich własnym tkwi belka?” – *Świadectwa dla kaznodziejów*, str. 278.

- b) **Co świadczy o tym, że ktoś osiągnął poziom doskonałości moralnej – i jak tylko jest to możliwe? Jakuba 3:2; 1 Koryntian 13:5 (druga połowa).**
-
-

„Tam, gdzie niesforny język znajduje miejsce do wykonywania swojej nie świętej pracy, radość Pana nie może trwać.

„Niech podejrzliwi, którzy myślą i mówią źle o swoich braterstwach, pamiętają, że wykonują diabelską harówkę. Niech każdy członek zboru pracuje z gorliwą determinacją i modlitwą o pomoc, aby wyleczyć chorego członka, język. Niech każdy czuje, że jego obowiązkiem i przywilejem jest pomijanie drobnych różnic i błędów bez komentarza. Nie wyolbrzymiamy małych błędów popełnionych przez kogoś, ale myślimy o dobrze, które w nim jest. Za każdym razem, gdy myśli się o tych błędach i mówi o nich, stają się one coraz większe. Z kretowiska powstaje góra. Rezultatem jest złe samopoczucie i brak pewności siebie.” – *Australasian Union Conference Record*, 15 kwietnia, 1903 r.

„Uczyńcie z Bogiem przymierze że będziecie dobrze strzegli swoich słów. ‘Jeśli jakiś człowiek w słowie nie upada, jest doskonały, który może trzymać na wodzy i całe swoje ciało’. Jakuba 3,2. Pamiętajcie że mściwa mowa nigdy nie da nikomu poczucia, że osiągnął zwycięstwo. Niechaj Chrystus przemawia przez was. Nie traćcie błogosławieństwa, które przychodzi przez to, że nie myśli się nic złego.” – *Świadectwa dla zboru*, t. 7, str. 243.

3. ZACZYNA SIĘ U PODSTAWY

- a) **Prześledź zły kierunek, w którym podążamy, gdy żywimy urazę, i wyjaśnij jedyny sposób, aby tego uniknąć. Hebrajczyków 12:15; Jakuba 3:3-5.**
-
-

„Pielęgnowałaś urazę wobec swego męża i innych, którzy czynili wobec ciebie źle, lecz zaniedbywałaś dostrzeganie własnych błędów i czynienia spraw gorszymi poprzez swój własny błędny kierunek. Twój duch zgorzkniał przeciwko tym, którzy byli niesprawiedliwi wobec ciebie, zaś twoje uczucia wyładowały się w napomnieniach i krytycznych uwagach. To dawało chwilową rysę na twym sercu i pozostawiło trwałą bliznę na twej duszy. Język jest niewielkim organem ciała lecz ty tak długo pielęgnowałaś jego niewłaściwe użycie aż stał się pożerającym ogniem.

„Wszystkie te rzeczy przyczyniły się do sprawdzenia twojego duchowego rozwoju. Lecz Bóg widzi jak ciężko ci jest żyć będąc cierpliwą i wyrozumiałą a On wie jak wyrazić litość i pomoc. On żąda od ciebie abys zmieniła swe życie, abys naprawiła swoje ułomności. Pragnie aby twój stanowczy, nie poddający się duch podlegał Jego łasce. Powinnaś pragnąć pomocy Bożej bo jej potrzebujesz, potrzebujesz spokoju i ciszy zamiast gwałtowności i wymówek. Religia Jezusa nakłada na ciebie obowiązek postępowania nie na skutek impulsu lecz poprzez zrównoważony i spokojny osąd.” – *Świadectwa dla zboru, t. 4, str. 139.*

- b) **Czego musimy być świadomi odnośnie wypowiedzianych przez nas słów? Jakuba 3:6.**
-
-

„Twoje słowa wypowiedzą, twoje czyny wskażą, gdzie jest twój skarb.” – *Tamże, t. 1, str. 698, z ang.*

„Siostra F. działa impulsywnie, wynajduje wady i zbyt wiele mówi przeciwko braciom i siostram. To spowodować może zamieszanie w każdym zborze.” – *Tamże, t. 2, str. 51.*

„Niech ci, którzy lubią używać słów oszczerstw i kłamstw przeciwko sługom Chrystusa pamiętają że Bóg jest świadkiem ich uczynków. Ich świętokradzki dotyk nie profanuje martwych naczyń lecz charakter tych, których Chrystus odkupił swoją krwią. Ręka, która wypisała litery na ścianach pałacu Baltazara, wiernie zapisuje każdy uczynek niesprawiedliwości czy prześladowania popełniony przeciwko ludowi Bożemu.” – *Świadectwa dla zboru, t. 5, str. 244.*

4. NAWET JEŚLI JEST TO ZGODNE Z FAKTAMI (...)

a) Jakie zdecydowane apele dotyczą niebezpiecznie powszechnej tendencji w naszych czasach? Psalmów 15:1–3; 1 Koryntian 13:6.

„Język, który cieszy się nieszczęściem, mielący język, który mówi “powiedźcie, a my powiemy dalej”, znajdzie się w ogniu piekielnym według apostoła Jakuba. Rozrzuca on głównie w każdą stronę. Czy martwi się plotkarz o to że zniesławia niewinnego? Nie zaprzestanie swej złej pracy chociaż zniszczy nadzieję i odwagę w tych, którzy już toną pod swoimi ciężarami. Troszczy się tylko o to aby zaspokoić swoje umiłowanie do skandalu. Nawet rzekomi chrześcijanie zamykają oczy na wszystko co jest czyste, szlachetne, szczerze i piękne, a zgromadzą wszystko co jest nie do przyjęcia i wstrętne i przedstawiają to światu.

„Sami otwarliście drzwi szatanowi aby wszedł. Daliście mu honorowe miejsce na waszych zgromadzeniach i w swych naradach lub raczej w wykonaniach. Lecz nie daliście żadnego szacunku wspaniałym cechom charakteru powstałym przez tyle lat wierności. Zazdrosne mściwe języki podkoloryzowały uczynki i motywy tak aby pasowały do ich własnych teorii. Zrobiły z czarnego białe a z białego czarne. Kiedy czyniono im wymówki za te wypowiedzi, niektórzy powiedzieli: ‘To prawda’. Przyjmując że stwierdzony fakt jest prawdziwy, czy usprawiedliwia to wasze postępowanie? Nie, nie. Gdyby Bóg miał wziąć wszystkie oskarżenia, które prawdziwie można by wyciągnąć przeciwko wam i gdyby miał uczynić z nich bicz do ukarania was, rany wasze byłyby liczniejsze i głębsze aniżeli te, które zadaliście bratu _____. Nawet prawdę i fakty można tak przytoczyć aby wyrzucić fałszywe wrażenie. Nie macie prawa zbierać każdego doniesienia przeciwko niemu i używać go dla zrujnowania jego reputacji i zniszczenia jego przydatności. Gdyby Pan okazywał w stosunku do was takiego samego ducha jak wy okazaliście w stosunku do waszego brata, byłibyście zniszczeni bez miłosierdzia. Czyż nie macie żadnych wyrzutów sumienia? Nie obawiam się. Nadszedł czas aby te szatańskie zaklęcia straciły swoją moc. Gdyby brat _____ był wszystkim tym czym go przedstawiacie a wiem że nie jest, wasze postępowanie i tak byłoby nieusprawiedliwione.

„Kiedy słuchamy nagany udzielanej naszemu bratu, podejmujemy tę naganę. (...) [Cytowane Psalmów 15,1-3].” – *Świadectwa dla zboru, t. 5, str. 57, 58.*

b) Z siedmiu grzechów przytaczanych jako obrzydliwość dla Pana, ile odnosi się do naszych słów? Przysłów 6:16–1.

5. BROŃ, KTÓRA RANI

- a) **Jak i dlaczego musimy unikać zbyt powszechnego nawyku plotkowania? Hioba 6:24; Przysłów 11:13; 26:20-22.**

„Jakiemuż ogromowi plotek można by było zapobiec gdyby każdy człowiek chciał pamiętać że ci, którzy mówią o błędach innych, równie swobodnie będą ogłaszali jego potknięcia przy jakiejś korzystnej okazji. Powinniśmy starać się myśleć dobrze o wszystkich ludziach, zwłaszcza o naszych braciach, dopóki nie jesteśmy zmuszeni myśleć inaczej. Nie powinniśmy pośpiesznie dawać wiary złym sprawozdaniom. Są one często wynikiem zazdrości lub nieporozumienia lub mogą wynikać z przesady albo też częściowej znajomości faktów. Zazdrość i podejrzliwość, jeżeli raz się im ustąpi miejsca, zasieją się szeroko jak puch ostu. Gdyby brat zбочzył z drogi, wtedy jest czas aby okazać mu wasze rzeczywiste nim zainteresowanie. Idźcie do niego uprzejmie, módlcie się z nim i za niego pamiętając o nieskończenie wielkiej cenie jaką Chrystus zapłacił za jego odkupienie. W ten sposób możecie zbawić dusze od śmierci i skryć ogrom grzechów.

„Spojrzenie, słowo, nawet intonacja głosu może być zasadnicza przy fałszerstwie wynikającym jak ostra strzała w jakieś serce zadając nieuleczalną ranę. W ten sposób można rzucić wątpliwość, naganę na kogoś, przez kogo Bóg osiągnąłby dobry uczynek, a tak jego wpływ jest uszkodzony, jego użyteczność zniszczona. U niektórych gatunków zwierząt jeżeli jedno z nich jest ranne i pada, jego towarzysze natychmiast rzucają się na nie i rozrywają je w kawałki. Tego samego ducha żywią mężczyźni i kobiety, którzy noszą imię chrześcijan. Przejawiają oni faryzeuszowską gorliwość kamienowania innych mniej od nich samych winnych. Są tacy, którzy wskazują na błędy i upadki innych aby odwrócić uwagę od własnych lub aby zdobyć uznanie za wielką gorliwość dla zboru i Boga.” – *Świadectwa dla zboru, t. 5, str. 58, 59.*

„Czas, który jest tak często gorzej niż zmarnowany na próżne, frywolne i złośliwe plotki, powinien być poświęcony wyższemu i szlachetniejszemu celom.” – *Tamże, str. 176.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

1. **Dlaczego powinienem stonować tendencję do wyrażania opinii na każdy temat?**
2. **Wymień ważny aspekt Chrystusowego charakteru, który jest często pomijany.**
3. **Kiedy dyskredytujemy współwyznawców przed innymi, jak Bóg patrzy na to?**
4. **Czego powinienem nauczyć się z Psalmu 15 i dlaczego jest to ważne?**
5. **W jaki sposób mogę być winnym siania niezgody między braterstwami i dlaczego muszę przestać?**

Wybór tego o czym myśleć

WIERSZ NA PAMIĘĆ: „Jakże możecie mówić dobre rzeczy, będąc złymi? Gdyż z obfitości serca mówią usta” (Mateusza 12:34, część II).

„Módl się zanim coś powiesz a niebiescy aniołowie przyjdą ci z pomocą i odpędzą złych demonów, którzy spowodowali abyś zniesławiła Boga, krytykowała jego sprawę i w ten sposób osłabiła swoją duszę.” – *Świadectwa dla zboru, t. 2, str. 82, z ang.*

Proponowana lektura: *Myśli z Góry Błogosławienia, str. 116-120.*

Niedziela

17 listopada

1. ANTIDOTUM NA TRUCIZNĘ

- a) **Kiedy jesteśmy bombardowani przez nawyki mówienia źle myślących ludzi, jakie jest Boże poselstwo do nas, nawet pośród tego wszystkiego? Jakuba 3:7, 8; Hebrajczyków 10:38.**

„Niebiańscy aniołowie spoglądają na [brata J] z litością bowiem jest on pogrążony w ciemności. Jego uszy wsłuchują się w słowa niewiary i ciemności co nadal trwa. Stale kwestionuje i poddaje wszystko w wątpliwość. Jego język jest światem nieprawości. ‘Ale języka z ludzi żaden ukrócić nie może, który jest nieukrócony, zły i pełny jadu śmiertelnego’. Gdyby brat J. przylegał bardziej stanowczo do Boga i poczuł, że może uchronić swą jedność przed Bogiem nawet za cenę swego życia, otrzymałby z niebios wzmocnienie. Jeśli jednak zezwoli aby jego wiara została otoczona przez ciemność i niewiarę lub zwątpienie, kwestionowanie i szemranie, wkrótce znajdzie się cały w ciemności, zwątpieniu i niewierze i nie otrzyma światłości lub siły w prawdzie.

„Nie powinien sądzić że pójdzie na kompromis ze swymi przyjaciółmi, którzy walczą z naszą wiarą, stanie się dla niego rzeczą łatwiejszą. Jeśli postanowi stać niezłomnie choćby w tym jednym celu aby być posłusznym Bogu za każdą cenę, otrzyma pomoc i wzmocnienie. Bóg miłuje i jest mu żal brata J. Zna On wszystkie kłopoty, wszystkie zniechęcenia, każdą przykrą rozmowę. On jest zaznajomiony z tym wszystkim. Jeśli odłoży na bok swoją niewiarę i stanie w Bogu niewzruszony, jego wiara zostanie wzmocniona przez ćwiczenie.” – *Świadectwa dla zboru, t. 4, str. 236, 237, z ang.*

2. POWAŻNA SPRAWA

- a) **Co napisano o zwodniczej i podburzającej mowie — i dlaczego musimy się modlić, aby ją przewyciężyć w tej dziedzinie życia? Psalmów 5:8–10.**
-

„Dar mowy jest jednym z wielkich darów Boga dla człowieka. Język jest małym członkiem, ale słowa, które formuje i przy pomocy dźwięku nadaje głos, mają wielką siłę. Pan mówi: „Nikt z ludzi nie może ujarzmić języka.” On wysłał naród przeciwko narodowi, wywołuje bitwy i rozlew krwi. Słowa rozpalają ogień, trudne do ugaszenia. Mogą również przynosić radość i zadowolenie wielu duszom. A gdy słowa wypowiedzane są dlatego, że Bóg mówi: ‘Mów do nich moimi słowami’, wówczas często wywołują żal i skruchę.

„Talent mówienia niesie z sobą wielką odpowiedzialność. Musi być uważnie pilnowany, stanowi on bowiem wielką moc zarówno ku dobremu jak i ku złemu.” – *The SDA Bible Commentary [Komentarze E. G. White], t. 3, str. 1142.*

„Kiedy masz pokusę aby poluzować cugle wobec niesfornego członka, miej się na baczności, gdyż anioł notuje każde słowo. Wszystkie zapisane są w księgach niebieskich i jeśli nie zostaną zmyte krwią Chrystusa, znowu spotkasz się z nimi. Twoje obecne sprawozdanie w księgach niebieskich jest splamione. Szczera skrucha przed Bogiem będzie przyjęta. Kiedy masz mówić z pasją, zamknij usta. Nie wypowiadaj ani słowa.” – *Świadectwa dla zboru, t.2, str. 82, z ang.*

- b) **Opisz, w jaki sposób nasze słowa są po prostu przelewem tego, o czym myślimy i kim jesteśmy. Jeremiasza 17:9; Mateusza 12:33-37; 14:6-8.**
-

„Przebieg rozmów objawiają o tym, co kryje się w sercu. Pusta, pospolita gadanina, schlebianie innym, głupawe dowcipkowanie obliczone na wywołanie śmiechu są towarami szatana i każdy, kto pozwala sobie na tego rodzaju rozmowę, dokonuje z nim handlowej transakcji. Pozostawia ona na słuchaczach wrażenie, podobne do tego, jakie wywarła na Herodzie córka Herodiady, kiedy przed nim tańczyła. Wszystkie te sprawy odnotowane są w księgach niebios i w wielkim ostatecznym dniu ukażą się w prawdziwym świetle przed winnymi. Wtedy wszyscy dostrzegą w nich nęcającą, zwodniczą działalność diabła, której celem jest wyprowadzenie ich na szeroką drogę ku szerokiej bramie, która otwiera się na ich zgubę.” – *Świadectwa dla kaznodziejów, str. 75.*

3. POTRZEBNE CAŁE SERCE

- a) **Dlaczego, od wierzących w obecną prawdę, powinniśmy oczekiwać zgodnej mowy? Jakuba 3:9, 10. Jakie dane jest ostrzeżenie, jeśli zawiedziemy w tej kwestii?**

„Jeśli pielęgnujesz zwyczaj nacisku to Bóg widzi i słyszy wszystko co czynisz i mówisz i przechowuje wierny zapis wszystkich twoich słów i czynów i z wszystkim tym musisz się spotkać, stąd też we wszystkim co czynisz i mówisz, będziesz pragnął postępować zgodnie z nakazami oświeconego i czujnego sumienia. Języki wasze będą używane dla chwały Bożej i będą źródłem błogosławieństw dla was samych i dla innych. Lecz jeśli oddzielicie się od Boga, jak obecnie czynicie, wasze języki okażą światową nieprawość, ściągniecie na siebie straszliwe potępienie i sami zgubicie wasze dusze.” – *Świadectwa dla zboru, t.4, str. 244.*

- b) **Jaka modlitwa może pomóc nam myśleć i mówić bardziej konsekwentnie? Psalmów 86:11.**

„Jeśli ten, który przyjmuje biblijną wiedzę, nie zmienia swoich nawyków i swojego postępowania, by żyć w zgodzie ze światłem Prawdy, to co wtedy? Duch walczy przeciwko ciału, a ciało przeciwko duchowi i jedno z nich musi zwyciężyć. Jeśli Prawda uświęca duszę, grzech zostaje znienawidzony i odrzucony, ponieważ Chrystus zostaje przyjęty do serca jako honorowy gość. Ale Chrystus nie może zamieszkać w rozdwojonym sercu; grzech i Jezus nie mają ze sobą nic wspólnego.” – *Świadectwa dla kaznodziejów, str. 147.*

„Stale się módl i bądź czujny. Poświęć się Panu bez reszty a wtedy nie będzie ci trudno Jemu służyć. Masz podzielone serce. Dlatego otoczony jesteś ciemnością a nie światłością. Teraz nadchodzi ostatnie poselstwo miłosierdzia. Jest to dar długiej cierpliwości i litości Bożej. Teraz nadchodzi dane przez Boga zaproszenie. Przyjdź, bo wszystko jest przygotowane. To jest ostateczne wezwanie miłosierdzia. Potem nadejdzie kara obrażonego Boga.” – *Świadectwa dla zboru, t.2, str. 225.*

„Ostoją się tacy mężczyźni i kobiety, którzy teraz są serdeczni. Chrystus stale przesiewał swoich uczniów aż pewnego dnia zostało tylko jedenastu i kilka wiernych kobiet, którzy założyli fundamenty kościoła chrześcijańskiego. Są tacy, którzy cofną się kiedy będzie trzeba nieść ciężar, lecz kiedy cały zbór promienieje, porywa ich entuzjazm, tacy śpiewają, krzyczą i stają się gwałtowni, lecz uważajcie na nich. Kiedy minie zapał, tylko kilku wiernych Kalebów stanie na czele i okaże niezachwiane zasady. Oni są solą, która zatrzymuje smak.” – *Tamże, t. 5, str. 130.*

4. WODA Z CZYSTEGOŹRÓDŁA

- a) Jaka zasada objawia, że tylko serce odnowione łaską Bożą może skutkować konsekwentnymi działaniami? Jakuba 3:11, 12. Podaj kilka praktycznych przykładów.
-
-

„Świętujący sabbat powinni ściśle przestrzegać schludności i porządku w ubiorze oraz czystości w całym mieszkaniu, ponieważ są uważani za dziwnych i zwracają uwagę na swoje wady. Ich wpływ powinien być święty. Święte prawdy, które wyznajemy, nigdy nie poniżą odbiorców i nie uczynią ich szorstkimi i surowymi, zanedbującymi swoją osobę i niechlujnymi w swoich domach. Jeżeli odbiorca ma luźne nawyki, prawda go podnosi i powoduje w nim gruntowną przemianę. Jeśli prawda nie odniesie takiego skutku, jednostka nie odczuła jej zbawiającej mocy. Nieostrożny i nieuporządkowany ubiór nie jest oznaką pokory. Tutaj niektórzy oszukali samych siebie. Życie, czyny i słowa pokażą, czy dana osoba posiada prawdziwą pokorę, a ubiór będzie odpowiadał owocom. Czyste źródło nie może [wypuszczać] wody słodkiej i gorzkiej. Oczyszczyć źródło, a strumienie będą czyste. Dom Boży jest często bezczeszczony przez dzieci świętujące sabbat. Ich rodzice pozwalają im biegać po domu, bawić się, rozmawiać, zwracać na siebie uwagę ludzi i okazywać swój zły humor właśnie na spotkaniach, na których gromadzą się, aby oddawać cześć Bogu. Widziałam, że na zgromadzeniu świętych powinna panować święta cisza. Ale dom, w którym gromadzi się lud Boży, często zamienia się w doskonały Babilon, miejsce zamieszania i nieporządku. To nie podoba się Bogu. Jeśli rodzice nie mają władzy i nie mogą kontrolować swoich dzieci podczas spotkań, Bogu byłoby lepiej, gdyby pozostawali w domu ze swoimi niesfornymi dziećmi. Byłoby lepiej, aby cierpieli z powodu utraty spotkań, niż zirytować wielu, a ich spotkania zepsuć. Jeśli rodzice zostawiają swoje dzieci w domu bez kontroli i spokoju, nie mogą pozwolić, aby na spotkaniach robiły, co chcą. Kto powinien być poszkodowany w tym przypadku? Na pewno rodzice. Nie powinni się martwić, jeśli inni nie chcą, aby ich spokój został zakłócony, gdy spotykają się, aby oddawać cześć Bogu.

„Rodzice, wy musicie cierpieć w tej sprawie, a to może doprowadzić was do spostrzeżenia i wypełnienia swoich zaniebanych obowiązków. Jeśli zanosicie swoje dzieci do domu Bożego, należy im uświadomić, że są tam, gdzie Bóg spotyka się ze swoim ludem. Wśród osób przestrzegających Sabbatu nie ma pod tym względem takiego porządku, jaki panuje w kościołach nominalnych. Rodzice, macie zadanie do wykonania. Ujarmijcie swoje dzieci w domu, a wtedy będziecie mogli rządzić nimi w domu Bożym.” – *Spiritual Gifts*, t.2, str. 288, 289.

5. MĄDROŚĆ I WYPOSAŻENIE W WIEDZĘ

- a) Dlaczego każdy z nas musi zbadać swoją własną postawę od wewnątrz, w sercu, słowie i działaniu? 2 Koryntian 13:5.
-

„Poddawajcie samych siebie próbie, czy trwacie w wierze, doświadczajcie siebie”. (2 Koryntian 13,5). Dokładnie oceniacie temperament, usposobienie, myśli, słowa, skłonności, zamiary i uczynki. Jak możemy mądrze prosić o potrzebne rzeczy, jeśli nie sprawdzamy stanu naszego duchowego zdrowia za pomocą Pisma Świętego?” – *Wybrane poselstwa, t.1, str. 87*.

„Moi bracia i siostry, jak używacie daru mowy? Czy nauczyliście się tak kontrolować język że zawsze będzie posłuszny dyktatowi oświeconego sumienia i świętych uczuć? Czy wasza rozmowa wolna jest od lekkomyślności, pychy i złośliwości? Czy jesteście bez winy przed Bogiem? Słowa wywierają skuteczną moc. Szatan, jeżeli będzie to możliwe, będzie utrzymywał aktywny język w swojej służbie. Sami z siebie nie możemy kontrolować tego niezdyscyplinowanego członka. Naszą jedyną nadzieją jest Boża łaska.” – *Świadectwa dla zboru, t.5, str. 175*.

„Ten, kto całkowicie podporządkowuje się przewodnictwu Ducha Bożego, doświadczony rozwoju umysłu. Otrzymuje on wykształcenie w służbie Bożej, które nie jest jednostronne i wybrakowane, rozwijające jednostronny charakter, ale takie, które prowadzi do symetrii i pełni. Słabość, która objawiała się w chwiejności woli i bezsilnym charakterze, zostaje przezwyciężona, ponieważ nieustanne poświęcenie i pobożność wprowadzają człowieka w tak bliską więź z Chrystusem, że posiada on umysł Chrystusowy. Jest jedno z Chrystusem posiadając solidność i siłę zasad. Jego postrzeganie jest wyraźne i objawia mądrość pochodzącą od Boga.” – *Wybrane poselstwa, t.1, str. 314*.

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

1. Jak powinienem zareagować, gdy mam do czynienia z toksyczną rozmową?
2. Kiedy ludzie coś mówią, co to właściwie o nich oznacza?
3. Wyjaśnij bitwę toczącą się w ludzkim umyśle i sposób, w jaki można ją wygrać.
4. Jakie moje nawyki/sklonności mogą być odzwierciedleniem zanieczyszczonych wód w moim wnętrzu?
5. Jak i dlaczego powinienem zmienić mój sposób mówienia?

Łagodność mądrości

WIERSZ NA PAMIĘĆ: „Kto wśród was jest mądry i rozumny? Niech pokaże dobrym postępowaniem swoje uczynki z łagodnością właściwą mądrości” (Jakuba 3:13).

„Nasz Zbawiciel zdumiewał ludzi Swoją czystością i wzniosłą moralnością podczas gdy Jego miłość i łagodna dobroć napawały ich entuzjazmem. Najbiedniejsi i najpokorniejsi nie obawiali się do Niego zbliżyć.” –*Gospel Workers (1892), str. 261.*

Proponowana lektura: *Świadectwa dla zboru, t. 5, str. 167-177.*

Niedziela

24 listopada

1. PRZEKRĘCONE "ROZEZNANIE"

a) **Jakiego poważnego zła musimy się stanowczo wystrzegać - i dlaczego?**
Jakuba 3:14, 15.

„Kto otwiera swoje serce na sugestie wroga, przyjmuje złe domysły i pielęgnuje zazdrość, często nie pojmuje swego złego nastawienia, określając je jako szczególną zdolność przewidywania, rozeznawania, rozróżniania i dostrzegania winy oraz głębokości złych motywów u innych. Uważa, że jemu zostały łaskawie udzielone wartościowe dary i odsuwa się od tych współbraci, z którymi akurat miałby żyć w harmonii. Wspina się na stolicę sędziowską, zamyka swoje serce wobec tego, który jak przypuszcza jest w błędzie tak, jak gdyby on sam był ponad pokusą. Jezus oddziela się od niego i pozwala mu zajmować się swoimi, przez siebie wymyślonymi poglądami.

„Niech nikt nie chwali się wbrew temu, co mówi Prawda, oświadczając, że duch ten jest koniecznym skutkiem wiernego postępowania wobec grzesznika i stanowiska w obronie Prawdy. Taka “mądrość” ma wielu wielbicieli lecz jest bardzo zwodnicza i szkodliwa. Ona nie pochodzi z góry ale jest owocem nie odrodzonego serca. Jej autorem jest sam szatan. Niech żaden oskarżyciel nie chlubi się darem osądzania innych, gdyż w ten sposób właściwości szatana okrywa szatą sprawiedliwości. Wzywam was moi bracia, oczyśćcie świątynię waszej duszy z wszystkiego co kała, gdyż są to korzenie gorzkości.” –*The SDA Bible Commentary [Komentarze E. G. White], t.7, str.936,937.*

2. TOKSYCZNE ZACHOWANIE

a) Opisz nieuniknione skutki zazdrości i konfliktów. Jakuba 3:16.

„Jedna osoba w instytucji albo w zborze, która popuszcza wodze złym myśлом, opowiadając o braciach różne złe rzeczy, może poruszyć najgorsze namiętności ludzkiego serca i rozpowszechnić zło, które zarazi wszystkich mających z nim kontakt. W ten sposób wróg wszelkiej sprawiedliwości odnosi zwycięstwo a rezultatem jego dzieła jest pozbawienie skuteczności modlitwy Zbawiciela, którą zanosił za Swoich uczniów aby byli jedno tak, jak On jest jedno z Ojcem.” – *The SDA Bible Commentary [Komentarze E. G. White], t. 7, str. 937.*

b) W przeciwieństwie do ludzkich skłonności podsycanych przez wroga naszych dusz, jak powinniśmy współdziałać z innymi? Jana 13:34.

„Wygłaszasz swój osąd na temat poszczególnych ludzi i mówisz o ich zachowaniu i sposobie bycia podczas gdy nie rozumiesz ich stanowiska czy warunków pracy. Patrzysz na sprawy z własnego punktu widzenia i jesteś gotów kwestionować czy potępiać ich postępowanie bez trzeźwego rozpatrzenia spraw z wszystkich stron. Nie jesteś zaznajomiony z obowiązkami innych i nie powinienes się czuć odpowiedzialny za ich czyny lecz wykonywać swój obowiązek i pozostawić ich z Panem. Bądź cierpliwy, spokojny, opanowany oraz wdzięczny.(...)”

„Jesteś bardzo wrażliwy i jeśli jedno słowo zostanie wypowiedziane na rzecz postępowania przeciwnego twemu, czujesz się urażony. Czujesz się oskarżony że musisz się bronić i ratować swoją ambicję i w tym namiętnym wysiłku żeby ją uratować — tracisz ją. Masz pracę do wykonania żebyś umarł dla siebie i pielęgnował ducha uprzejmości i cierpliwości.” – *Świadectwa dla zboru, t. 2, str. 424.*

„Ci, którzy krytykują i potępiają innych, przestępują przykazania Boże i obrażają Boga. Oni nie miłują ani Boga, ani bliźnich. Bracia i siostry, zdecydowanie usuńcie ów fatalny krytycyzm, podejrzliwość i oskarżanie, i nie okazujcie na zewnątrz waszej nerwowości. Niektórzy są tak wrażliwi, że nie można z nimi rozsądnie rozmawiać. Bądźcie bardzo wrażliwymi odnośnie tego, co oznacza przestrzeganie Zakonu Bożego i czy Go przestrzegacie czy też przestępujecie. To jest to, na co chce nas uczulić Bóg.” – *The SDA Bible Commentary [Komentarze E. G. White], t. 7, str. 937.*

3. RADZAĆ SOBIE Z ROZCZAROWANIAM I

a) Co jest napisane o tych, którzy kochają Boże prawo? Psalmów 119:165.

„Przestań myśleć że jesteś krzywdzony że ktoś chce ci zaszkodzić. Patrzysz fałszywym okiem. Szatan cię doprowadził do tego abyś w tak zniekształcony sposób patrzył na sprawę.” – *Świadectwa dla zboru, t. 2, str. 424.*

„Świat rozmiłował się w grzechu i nienawidzi prawości. Stąd też wywodzą się przyczyny niechęci wobec Chrystusa. Wszyscy odrzucający Jego nieskończoną miłość dopatrują się w chrześcijaństwie niepokojącego czynnika. Światło promieniujące od Chrystusa rozpędza mrok ukrywający ich grzechy i ujawnia potrzebę zmian. Podczas gdy ci, którzy ulegają wpływowi Ducha Świętego, rozpoczęli walkę z samymi sobą, wyznawcy grzechu walczą przeciwko prawdzie i jej przedstawicielom.

„W ten sposób rodzi się niezgoda, a naśladowców Chrystusa ogłasza się mącicielami siejącymi niepokój w narodzie. Ale to wspólnota z Bogiem ściąga na nich wrogość świata i potępienie, którego doznał Chrystus. Kroczą oni drogami, którymi szli najszlachetniejsi ludzie tej ziemi. Przyjmują prześladowania nie ze smutkiem, lecz z radością. Każda gorzka próba jest Bożym działaniem dla ich oczyszczenia, każda uzdalnia ich do pracy w roli Jego pomocników. Każdy konflikt rozgrywa się w ramach wielkiej bitwy o sprawiedliwość i każdy powiększa radość z ostatecznego zwycięstwa. Mając to na względzie, przyjmujemy próbę wiary i cierpliwości z radością raczej niż ze strachem i chęcią uniknięcia jej.” – *Życie Jezusa, str. 215.*

b) O czym nam się przypomina, nawet jeśli rzeczywiście potraktowano nas niesprawiedliwie? Mateusza 5:11, 12, 41; 1 Piotra 4:12–15.

„On, który jest boską Głową zboru, najpotężniejszym ze zdobywców, zwraca uwagę Swoich naśladowców, na Swoje życie, Swoje trudy, Swoje samozaparcia, Swoje zmagania i cierpienia będąc całkowicie lekceważony, zupełnie odrzucony, wyszydzony, wzgardzony, znieważony, wyśmiany, posadzony o kłamstwo, prowadzony na Golgotę aby tam zostać ukrzyżowanym, a wszystko po to, aby oni [naśladowcy] zostali zachęcani do kontynuowania marszu do osiągnięcia celu i otrzymania nagrody zwycięzcy. Zwycięstwo jest zapewnione przez wiarę i posłuszeństwo. Zastosujmy słowa Chrystusa do naszych osobistych przypadków.” – *The Review and Herald, 24 lipca 1888 r.*

4. MĄDROŚĆ Z GÓRY

- a) **Jaka jest pierwsza cecha mądrości zrodzonej w Niebie — i dlaczego jest ona dla nas niezbędną? Jakuba 3:17 (część pierwsza); Mateusza 5:8.**
-
-

„Do miasta Bożego nie wejdzie nic nieczystego. Wszyscy, którzy tam będą mieszkać, staną się tutaj czyści w sercu. U tego, kto uczy się od Jezusa, będzie widoczna rosnąca niechęć do nieostrożnych manier, niestosownego języka i nieczystych myśli. Kiedy Chrystus zamieszka w sercu, zapanuje tam czystość i wyrafinowanie w myślach i zachowaniu.

„Ale słowa Jezusa: ‘Błogosławieni czystego serca’ mają głębsze znaczenie - nie tylko czyste w tym sensie, w jakim świat rozumie czystość, wolne od tego, co zmysłowe, czyste od pożądania, ale prawdziwe w ukrytych celach i motywach duszy, wolne od pychy i szukania siebie, pokorne, niesamolubne, dziecięce.” – *Nauki z Góry Błogosławienia, str. 28, z ang.*

- b) **Wyjaśnij, na czym powinniśmy się skupić, przygotowując się na spotkanie z Chrystusem. 1 Jana 3:2, 3.**
-
-

„W naszych codziennych przeżyciach dostrzegamy [Bożą] dobroć, współczucie i przejawy Jego opatrności. Boga poznajemy po charakterze Jego Syna. Duch Boży udostępnia naszemu umysłowi i sercu prawdę o Bogu i o tym, którego On posłał. Ludzie czystego serca widzą Boga w nowym świetle jako swego Odkupiciela, a podziwiając czystość charakteru i bogactwo miłości pragną odzwierciedlić Jego obraz. Widzą Go jako swego Ojca, który pragnie wziąć w objęcia pokutującego syna, i to sprawia im niewymowną radość.

„Kto ma czyste serce, ten poznaje swego Stwórcę w Jego czynach ukazywanych przez piękno przyrody i wszechświata. W Jego pisanym Słowie widzą jeszcze dokładniej objawioną łaskę, dobroć i miłosierdzie. Prawdy Boże, niedostępne dla mędrców, są objawione małuczkiem. Piękno i znaczenie prawdy, niewidoczne dla filozofów, stają się coraz bardziej zrozumiałe dla tych, którzy z dziecięcą ufnością pragną poznać i pełnić wolę Bożą. Poznajemy prawdę, gdy sami stajemy się uczestnikami natury Bożej.

„Ludzie czystego serca żyją jak w widzialnej obecności Boga w czasie, który On im wyznacza na tym świecie.” – *Tamże, str. 29, 30, z ang.*

5. WIĘCEJ ISTOTNYCH CECH

- a) **Po czystości wymień pięć kolejnych cech mądrości zrodzonej z Nieba, bez których nasz wpływ zostaje zniweczony. Jakuba 3:17 (część środkowa).**

„Potrzebujesz dobroci, uprzejmości, łagodności i pokory Chrystusa. Masz wiele cennych kwalifikacji, które mogą być udoskonalone do najwyższej służby, jeśli zostaną uświęcone dla Boga. Powinieneś odczuwać konieczność podchodzenia do swoich braci z uprzejmością i grzecznością, a nie z surowością i surowością. Nie zdajesz sobie sprawy z krzywdy, jaką wyrządzasz swoim ostrym, dominującym duchem wobec nich. Kaznodzieje na waszej konferencji stają się zniechęceni, tracąc odwagę, którą mogliby mieć, gdybyście darzyli ich szacunkiem, uprzejmością, zaufaniem i miłością. Swoim postępowaniem oderwaliście serca waszych braci od siebie, tak że wasza rada nie miała na nich większego wpływu ku dobremu.” – *Christian Leadership*, str. 6, 7.

„Jeżeli się twoje oczekiwania nie spełniają, możliwe że się zniechęcisz i zbuntujesz, będziesz pragnął zmiany. Musisz przeciwdziałać chęci potępiania i rozrywania. Bądź dalekim od wszystkiego co może mieć pozór oskarżania. Nie jest Bogu miłe żeby taki duch opanował któregośkolwiek z jego sług mających za sobą długoletnie doświadczenia. Młodemu człowiekowi przystoi okazywać zapał i entuzjazm ale przede wszystkim musi być skromnym i pokornym. Gdy u młodzieńca mającego za sobą niewiele lat doświadczeń występuje nierozsądny zapał i duch oskarżania, to jest to wysoce nieprzyjemne odpychające zjawisko. Nic nie potrafi tak szybko zniweczyc jego wpływu jak właśnie takie braki charakteru. Łagodność, uprzejmość, wyrozumiałość, cierpliwość, dobroć, panowanie nad sobą, zgodność i ufność, to wspaniałe owoce drzewa miłości niebiańskiego pochodzenia. Drzewo to pod należytą opieką będzie zawsze zielone. Gałęzie jego nie uschną, liście nie zwiędną. Ono jest nieśmiertelne, wieczne, stale zwilżone rosą niebios.” – *Świadectwa dla zboru*, t. 2, str. 134.

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

1. **W jakich sytuacjach bywam kuszony osądzać motywy i nazywać je rozeznaniem?**
2. **W jaki sposób nawyk krytykowania innych łamie przykazania Boże?**
3. **O czym powinienem pamiętać kiedy jest skierowane przeciwko mnie toksyczne zachowanie?**
4. **Co to znaczy być „czystego serca”?**
5. **Jak mogę stać się bardziej przystępnym – łatwiejszym do bycia „błagalnym”?**

**Pierwsza Ofiara Sobotnia
dla Siedziby Unii Kolumbijskiej**

Kolumbia to kraj w Ameryce Południowej, którego populacja wynosi obecnie ponad 51 milionów mieszkańców. Branże obejmują ropę naftową, produkcję, tekstylia, budownictwo, rolnictwo, bankowość i usługi. Wśród ludności 73% ludności to katolicy, 9,1% wyznaje religie niechrześcijańskie, 6,9% to ewangelicy, 6,5% nie wyznaje żadnej religii, 2,9% to protestanci, a 0,9% deklaruje się jako ateści. Ta sytuacja stanowi wielkie wyzwanie dla tutejszego zboru Bożego.

W latach sześćdziesiątych poselstwo trzeciego anioła dotarło do Kolumbii, w czasie gdy naród cierpiał z powodu wojny domowej. Pośród zamieszania do roku 1971, kiedy zbor został oficjalnie zarejestrowany, liczba członków wynosiła około 100. W tamtych czasach było niewielu pracowników, ale nigdy nie brakowało im odwagi czy zapału, aby oddać wszystko dla dzieła, które kochali. Zawsze będziemy wdzięczni za wsparcie duszpasterzy i kaznodziejów, którzy opuszczając swoje kraje i wygodę, z radością przybyli, aby wesprzeć dzieło w Kolumbii, poświęcając się całym sercem szerzeniu tutaj poselstwa.

Dzięki łasce Bożej w 2006 roku zorganizowana została Unia Kolumbijska, która dziś składa się z trzech pól. Siedziba naszej Unii znajduje się na wiejskich obszarach gminy Barbosa w Santander.

Aby służyć naszym braciom i tym, którzy są coraz bardziej zainteresowani prawdą, widzimy pilną potrzebę rozbudowy istniejących obecnie obiektów. Obecnie posiadamy farmę, na której działają nasze biura, szkoła misyjna i dział multimedialny. Tutaj również organizujemy konferencje, seminaria i duchowe rekolekcje dla naszych członków i osób nowo zainteresowanych poselstwem.

Część infrastruktury została już zbudowana na tej nieruchomości, a dodatkowe obiekty są obecnie w trakcie budowy, ale brakuje nam środków na ich ukończenie. Dlatego apelujemy do hojności ogólnoswiatowego rodzinnego zboru. Wsparcie waszych hojnych ofiar pozwoli nam mieć więcej odpowiednich udogodnień, aby służyć duszom, które są głodne poznania Pana.

Bardzo doceniamy wasze darowizny. Tylko wieczność będzie w stanie pokazać, jak wiele dobra uczyniły wasze darowizny i ofiary.

Wasi bracia i siostry z Unii Kolumbijskiej

Przewycięzając nasze problemy z postawą

WIERSZ NA PAMIĘĆ: „Poddajcie się więc Bogu, przeciwstawcie się diabłu, a ucieknijcie od was” (Jakuba 4:7).

„Umiłowanie czystości, uświęconej prawdy, umiłowanie drogiego Odkupiciela oświećca będzie zwycięskie dzieło.” – *Świadectwa dla zboru, t. 4, str. 38.*

Proponowana lektura: *Świadectwa dla zboru, t. 3, str. 39-47.*

Niedziela

1 grudnia

1. BEZINTERESOWNIE SPRAWIEDLIWY

a) Wymień dwie ostatnie cechy wymienione na liście mądrości zrodzonej z Nieba. Jakuba 3:17 (ostatnia część).

„Apostoł Juda mówi: ‘A nad niektórymi zmiłujcie się rozsądkiem się rządząc’. To rządzenie nie ma być prowadzone w duchu faworyzowania. Nie należy dawać żadnej aprobaty duchowi, który zawiera się w tymże: ‘Jeśli sprzyjasz mnie, ja będę sprzyjał tobie’. To jest nieuświęcony świecki handel, który nie sprawia przyjemności Bogu. Jest to opłacanie strażników dla osiągnięcia zysku, okazywanie stronniczości wobec pewnych ludzi i spodziewanie się przez nich pewnych korzyści. Jest to szukanie ich dobrej woli poprzez pobłażanie, abyśmy cieszyli się większym szacunkiem niż inni, którzy są tak samo wartościowi jak my.” – *Świadectwa dla zboru, t. 4, str. 221, z ang.*

„Bóg nie jest zadowolony z leniwej pracy dokonywanej w zborach. Oczekuje, że Jego szafarze będą prawdziwymi i wiernymi w udzielaniu nagany i napomnienia. Mają oni usuwać zło zgodnie z regułą podaną przez Boga w Jego Słowie, a nie według własnych pomysłów i impulsów. Nie wolno używać ostrych środków, nie wolno wykonywać niesprawiedliwej, pochopnej i impulsywnej pracy. Wysiłki podejmowane w celu oczyszczenia zboru z moralnej nieczystości muszą być podejmowane na sposób Boży. Nie może być żadnej stronniczości ani żadnej hipokryzji. Nie może być żadnych ulubieńców, których grzechy są uważane za mniej grzeszne niż grzechy innych. Jak bardzo wszyscy potrzebujemy chrztu Duchem Świętym. Wtedy zawsze będziemy pracować z umysłem Chrystusa, z dobrocią, współczuciem i sympatią, okazując miłość grzesznikowi, a jednocześnie nienawidząc grzechu doskonałą nienawiścią.” – *The Ellen G. White 1888 Materials, str. 144.*

2. WŁAŚCIWIEREPREZENTUJĄC CHRYSYDUSA

a) Jedynie jak Chrystus może być właściwie reprezentowany w naszej mowie? Jakuba 3:18.

„Możemy wyznawać Chrystusa ustami, a zapierać się go czynami. Owoce ducha wykazane życiem — to wyznanie Chrystusa. Jeżeli porzuciliśmy wszystko dla Chrystusa, nasze życie będzie pokorne, rozmowy niebiańskie, postępowanie bezgrzeszne. Wyznawaniem go będzie potężny, oczyszczający wpływ prawdy na duszę i zademonstrowany w życiu charakter Chrystusa, jeżeli słowa żywota wiecznego są zasiane w naszych sercach, owocem tego będzie sprawiedliwość i pokój wewnętrzny. Możemy zapierać się Chrystusa w naszym życiu przywiązaniem do wygod, czy też miłością własną, pobożaniem sobie, wypowiedaniem nieprzystojnych dowcipów, niewybrednych żartów, czy dążeniem do osiągnięcia zaszczytów tego świata. Możemy zapierać się go naszym zewnętrznym wyglądem przez dostosowanie się do świata, przez dumny wygląd, lub kosztowny ubiór. Jedynie przy pomocy ustawicznej czujności oraz nieustannej modlitwy zdolni jesteśmy wykazać w naszym życiu charakter Chrystusa i uświęcający wpływ prawdy. Wielu odpędza Chrystusa od swych rodzin niecierpliwym, gwałtownym usposobieniem. Tacy mają coś do pokonania w tym względzie.” – *Świadectwa dla zboru, t. 1, str. 303, z ang.*

b) Jakie powszechne ludzkie skłonności, które pojawiają się w codziennym życiu, naprawdę należy przezwyciężyć - i dlaczego? Jakuba 4:1-3.

„Smutną rzeczą jest być niezadowolonym z naszego otoczenia czy też z okoliczności w jakich zostaliśmy postawieni gdzie nasze obowiązki nam się wydają poniżające i mało znaczące. Takie obowiązki czynią cię niezadowoloną, niespokojną, niecierpliwą. Wszystko to wyrasta z samolubstwa. (...)

„Ci wyznawcy Jezusa, którzy stale narzekają i którzy okazują radość i szczęście w obliczu grzechu, nie posiadają właściwego zrozumienia religii.” – *Świadectwa dla zboru, t. 3, str. 334, 335.*

„Gdybym niekiedy jadła podwójną porcję dlatego tylko że mi smakuje, jakbym mogła schylić się i prosić Boga aby mi pomógł w mojej pracy pisarskiej kiedy nie przychodziłyby mi myśli z powodu żarłoczności? Czy mogłabym prosić Boga żeby zadbał o tą nadmierną ilość jedzenia w żołądku? Byłoby to zniesławieniem Jego imienia, gdybym prosiła o usprawiedliwienie mojej żądzy. Obecnie zjadam tyle ile uważam za stosowne więc mogę prosić Pana by dał mi siły do wykonania tego co mi kazał.” – *Świadectwa dla zboru, t. 2, str. 373.*

„Gdy religia Jezusa rządzi sercem, sumienie uspakaja się a szczęście i pokój króluje. Nieszczęścia i kłopoty mogą nas otaczać jednakże światłość panuje w duszy.” – *Świadectwa dla zboru, t. 4, str. 47.*

3. UCIEKAJĄC POPULARNYM SIDŁOM

- a) **Jaka kluczowa zasada jest niezbędna w prawdziwej łączności z Chrystusem, w przeciwieństwie do jedynie powierzchownej wiary tylko z imienia? Jakuba 4:4.**
-

„Ci, którzy rozpoczynają swoje chrześcijańskie życie, będąc pół na pół, w końcu zostaną znalezieni po stronie wroga, bez względu na to, jakie były ich pierwsze intencje. A bycie odstępcą, zdrajcą sprawy Bożej, jest poważniejsze niż śmierć, ponieważ oznacza utratę życia wiecznego.

"Podwójnie myślący mężczyźni i kobiety są najlepszymi sprzymierzeńcami Szatana. Bez względu na to, jak dobre mniemanie mają o sobie, są obłudnikami. Wszyscy, którzy są lojalni wobec Boga i prawdy, muszą zdecydowanie bronić tego, co słuszne, ponieważ jest to słuszne. Łączenie się z tymi, którzy nie są poświęceni, a mimo to być lojalnym wobec prawdy, jest po prostu niemożliwe. Nie możemy zjednoczyć się z tymi, którzy służą samym sobie, którzy pracują nad światowymi planami i nie stracić naszej łączności z niebiańskim Doradcą. Możemy wydostać się z sidła wroga, ale jesteśmy posiniaczeni i zranieni, a nasze doświadczenie jest karłowate.” – *The Review and Herald*, 19 kwietnia 1898.

- b) **Dlaczego musimy stanowczo wykorzenieć każdą skłonność do zazdrości? Jakuba 4:5, 6.**
-

„Jedną z wielkich wad charakteru Saula było umiłowanie pochwał. Cecha ta miała wielki wpływ na jego czyny i myśli. Wszystko było naznaczone pragnieniem sławy i wywyższenia. Jego wzorzec dobra i zła był podporządkowany pragnieniu zdobycia poklasku ludu. Żaden człowiek nie jest bezpieczny, jeśli żyje tak, aby się jedynie przypodobać ludziom i nie usiłuje najpierw zdobyć uznanie Boga.” – *Patriarchowie i prorocy*, str. 490.

„Zawiść uczyniła z Saula człowieka nieszczęśliwego i naraziła na niebezpieczeństwo jego pokornego poddanego. Jakaż niebywałą szkodę wyrządziła ta fatalna cecha charakteru w naszym świecie! W sercu Saula istniała ta sama wrogość, jaką chował w sercu Kain przeciwko swemu bratu Ablowi, ponieważ uczynki Abła były sprawiedliwe i Bóg uczcił go, zaś uczynki Kaina były złe i Pan nie mógł mu błogosławić. Zawiść jest córką pychy, a jeśli jest pielęgnowana w sercu, wiedzie do nienawiści, a w końcu do mściwości i zbrodni.” – *Tamże*, str. 491.

„Poddanie, miłość i wdzięczność Bogu utrzymują światło słońca w sercu, choć dzień może być pochmurny. Samozaparcie i krzyż Chrystusa są przed tobą. Czy będziesz dźwigał ten krzyż?” – *Świadectwa dla zboru*, t. 4, str. 47.

4. SKUPIENIE I PODDANIE

a) Jaki istotny czynnik zapewnia nam prawdziwe i trwale zwycięstwo w Chrystusie? Jakuba 4:7.

„Niektórzy odczuwają potrzebę pojednania a z chwilą rozpoznania tej potrzeby oraz pragnieniem zmiany serca rozpoczyna się bitwa. Odrzucenie własnej woli, być może wybranych przedmiotów, uczuć i skłonności, wymaga wysiłku, przy którym wielu waha się, upada i odwraca się. Jednak walkę tę musi toczyć każde serce, które jest prawdziwie nawrócone. Musi toczyć walkę z pokusami z zewnątrz i wewnątrz. Musimy zdobyć zwycięstwo nad sobą, ukrzyżować uczucia i pożądliwości a wtedy zaczyna się jedność duszy z Chrystusem. Tak jak sucha pozornie martwa gałązka szczepiona jest na żywym drzewie, tak i my możemy stać się żywymi pędami prawdziwej Winnicy. I owoc, który wydał Chrystus, będzie także wydany przez wszystkich Jego uczniów. Po ukształtowaniu tej jedności można ją zachować tylko przez nieustanne, szczerze, bolesne wysiłki. Chrystus wykorzystuje swoją moc aby zachować i strzec tego świętego związku i uzależniony, beznadziejny grzesznik musi odgrywać swoją rolę z niewyczerpaną energią bo inaczej szatan swoją okrutną potęgą oddzieli go od Chrystusa.

„Każdy chrześcijanin musi nieustannie stać na straży strzegąc każdej ścieżki duszy gdzie szatan mógłby znaleźć dostęp. Musi się modlić o boską pomoc i jednocześnie zdecydowanie opierać się każdej skłonności do grzechu. Przez odwagę, wiarę, wytrwały trud może zwyciężyć. Lecz niech pamięta, że aby zdobyć zwycięstwo, Chrystus musi przebywać w nim, a on w Chrystusie.” – *Świadectwa dla zboru, t. 5, str. 47.*

b) W jaki sposób Paweł powtarza wyjaśnienie Jakuba dotyczące duchowej vitalności w życiu chrześcijan? Rzymian 6:6–11.

„Stan światowości, samolubstwo i chciwość pozerają duchowość i życie ludu Bożego” – *Tamże, t. 1, str. 141.*

„Potrzebujemy znacznie silniejszej wiary i gorętszego poświęcenia. Potrzebujemy śmierci własnego “ja” a w sercu i umyśle pielęgnowania wielbienia miłości do naszego Zbawiciela. Kiedy będziemy szukali Pana z całego serca, znajdziemy Go i nasze serca gorzeć będą Jego miłością. Własne “ja” rozplynie się w rzece bez znaczenia a Jezus będzie wszystkim dla duszy. (...)

„Musimy zbliżyć się do Boga. Musimy być Jego współpracownikami, w przeciwnym razie słabość i błędy będą widoczne we wszystkim czego się podejmujemy.” – *Tamże, t. 6, str. 51.*

5. PRZERWA NA TRZEŻWĄ MODLITWĘ

- a) Jakie zapewnienie i apel powinny rozbrzmiewać w każdym z nas w walce z naszymi własnymi złymi skłonnościami? Kolosan 3:1-3; Jakuba 4:8,9.

„Niemożliwością dla wszystkich jest dostrzeżenie prawdy, czy ich serce tkwi w świetle. Świat staje między nimi a Bogiem, zaślepiając ich wzrok i zagłuszając wrażliwość do takiego stopnia, że nie mogą strzec świętych praw. Bóg woła na takie osoby: ‘Obmyjcie ręce grzesznicy i oczyście serca którzyście umysłu dwoistego. Bądźcie utrapieni, żałujcie i płaczcie; śmiech wasz niech się obróci w żalność, a radość w smutek’. Ci, którzy splamili sobie ręce zanieczyszczeniem przez świat stoją przed wymaganiem oczyszczenia się z jego plam. Ci, którzy myślą, że mogą służyć światu, a jednocześnie kochać Boga mają rozdwojone dusze. Nie mogą służyć równocześnie Bogu i mamonie, mają rozdwojone myśli... Kochają świat i tracą wszelkie poczucie obowiązku wobec Boga, a jednak głoszą, że są uczniami i naśladowcami Jezusa. Nie są ani jednym ani drugim. Stracą oba światy jeżeli nie obmyją rąk i nie oczyszczą serca przez posłuszeństwo czystym zasadom prawdy.” – *Świadectwa dla zboru, t. 1, str. 530, z ang.*

- b) Co się dzieje, gdy kłaniamy się Bogu w pokorze? Psalmów 34:18; 1 Piotra 5:6, 7.

„Jeżeli teraz upokorzysz się przed Bogiem, przyznasz się do swych błędów i wrócisz do Niego ze szczerym sercem, twoja rodzina może jeszcze być szczęśliwa. Jeśli tego nie uczynisz lecz pójdiesz swoją drogą, to twoje szczęście ma się ku końcowi.” – *Tamże, t. 2, str. 303.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

1. Głęboko badając swoje wewnętrzne motywy, w jakich obszarach mogą być hipokrytą?
2. Wymień kilka sposobów, w jakie nasze słowa zbyt często błędnie przedstawiają Chrystusa.
3. W jakim sensie zazdrość jest poważnym zaprzeczeniem wiary i obrażą Boga?
4. Dlaczego muszę być martwym dla siebie, aby być żywym w Chrystusie?
5. W jaki sposób ta lekcja podsumowuje pewne rzeczywiste problemy, które muszę przezwyciężyć?

Przyjmując pokorniejszy pogląd

WIERSZ NA PAMIĘĆ: „Uniżcie się przed Panem, a on was wywyższy.”
(Jakuba 4:10).

„Kiedy podążamy pokorną ścieżką posłuszeństwa, pozostawiamy innym jasny ślad w kierunku nieba. Naszym przywilejem jest głębsze doświadczenie w sprawach Bożych.” – *The Signs of the Times*, 17 marca 1890.

Proponowane czytania: *Świadectwa dla zboru*, t. 2, str. 41-44, 678-686.

Niedziela

8 grudnia

1. UNIKAJĄC FAŁSZYWEGO ROZEZNANIA

a) **Jakiego niezwykle szkodliwego nawyku muszą wyzbyc się wszyscy, którzy wyznają, że kochają swoich braci, i dlaczego?** Jakuba 4:11, 12.

„Mówienie niepochlebnych rzeczy o bliźnich, osądzanie cudzych postępów oraz motywów ich postępowania nie powinno być uważane za błahą sprawę.” – *Patriarchowie i prorocy*, str. 285.

„Prawdziwa wartość moralna nie szuka dla siebie miejsca poprzez myślenie i mówienie złego, przez poniżanie innych. Wszelka zawiść, wszelka zazdrość, wszelka złośliwość w mówieniu z całą niewiarą muszą zostać usunięte z pośród dzieci Bożych.” – *Our High Calling*, str. 234.

„W każdym zborze powinno się czynić usilne wysiłki aby odłożyć pomówienia i ducha krytyki jakie znajdują się wśród grzechów tworzących największe zło w zborze. Surowość i szukanie win muszą być potępiane jako dzieło szatana. Musi się wzmacniać wzajemną miłość oraz zaufanie i zachęcać do tego członków zboru. Niech wszyscy w bojaźni Bożej i z miłością do swoich braci zamkną uszy na plotki i krytyki. Kierujcie plotkarzy do nauki słowa Bożego. Nakażcie im posłuszeństwo Słowu Bożemu i kaźcie im by zanosili swoje skargi wprost do tych, o których myślą, że są w błędzie. To jednomyślne działanie przyniesie powódź światłości dla zboru i zamknie drzwi napływowi zła. W ten sposób Bóg będzie uczczony a wiele dusz zbawionych.” – *Świadectwa dla zboru*, t. 5, str. 609.

2. TRAKTUJĄC ŚWIATŁO POWAŻNIE

- a) **O czym zawsze musimy pamiętać podczas tworzenia planów? Psalmów 16:8; Jakuba 4:10, 13-16.**
-
-

„Niech twoją pierwszą myślą każdego ranka będzie poświęcenie się Bogu. Niech twoją modlitwą będzie: „Przyjmij mnie, Panie, na własność. Wszystkie moje plany składam u Twoich stóp. Wykorzystaj mnie dzisiaj do swojej służby. Pozostań ze mną i pozwól mi Twoją mocą wykonywać moje obowiązki”. Niechaj to będzie naszą codzienną czynnością. Poświęć się Panu każdego poranka na nowo. Jemu powierz wszystkie swoje zamierzenia, by mogły być zrealizowane lub zaniechane według Jego wskazującej Opatrzności. Możesz więc każdego dnia powierzać swoje życie w ręce Boga, a będzie ono z dnia na dzień bardziej odzwierciedlało życie Jezusa.” – *Droga do Chrystusa, str. 86.*

- b) **Wyjaśnij, jaką uroczystą odpowiedzialność ponosi każdy z nas za niebiańskie światło, które jest nam zapewnione we wszystkich obszarach życia. Jakuba 4:17; Mateusza 12:31, 32.**
-
-

„To nie Bóg zaślepia ludzkie oczy i nie On zatwardza ludzkie serca. On posyła im światło dla skorygowania błędów i skierowania na właściwe drogi, lecz to odrzucenie tego światła sprawia, że oczy stają się ślepe, a serce twarde. Często taki proces odbywa się stopniowo i prawie niedostrzegalnie. Światło przenika do duszy za pośrednictwem Słowa Bożego, przez Jego sługi lub przez bezpośredni wpływ Ducha Świętego; jednakże gdy chociaż jeden jego promień zostanie zlekceważony, nastąpi częściowe duchowe odrętwienie i następne jego objawienie jest słabo dostrzegalne. I tak pogłębia się duchowy mrok, aż noc otacza duszę.” – *Życie Jezusa, str. 228.*

„Wyrażenie wątpliwości lub kwestionowanie boskiego światła jest bardzo niebezpieczne. Nawyk lekceważącego krytykowania oddziałuje na charakter, sprzyja rozwojowi niewiary i zwiększa brak szacunku. Wielu ludzi oddających się temu nawykowi żyje w nieświadomości niebezpieczeństwa, dochodząc tą drogą aż do krytyki i wyparcia się dzieł Ducha Świętego.” – *Tamże, str. 228.*

„Kiedy do niektórych ludzi mówi się na temat zdrowia, często odpowiadają: „Wiemy znacznie lepiej niż czynimy”. Nie zdają sobie sprawy że są odpowiedzialni za każdy promień światłości na temat ich dobra fizycznego oraz że każdy ich nawyk jest przedmiotem kontroli Boga. Życia fizycznego nie należy traktować w sposób przypadkowy. Każdy organ, każda tkanka ciała ma być święcie strzeżona przed szkodliwymi praktykami.” – *Świadectwa dla zboru, t. 6, str. 372.*

3. PRZESZACOWANE BOGACTWO

- a) **Jakie ostrzeżenia są podane w odniesieniu do pokus otaczających tych, którzy są obdarzeni większą ilością dóbr materialnych niż inni? Jakuba 5:1.**
-

„Kaznodzieje również nie powinni używać pochlebstwa, ani czcić ludzi. Zawsze istniało tutaj na ziemi i istnieje nadal wielkie niebezpieczeństwo pobłądzenia, niewielkie wyróżnienie bogatych lub schlebianie im jeżeli nie słowami, to okazywaniem większej uwagi. Istnieje niebezpieczeństwo “uwielbiania osób” dla zysku ale przez to narażone są ich korzyści wieczne. Kaznodzieja może być szczególnym ulubieńcem jakiegoś bogatego człowieka i może być wyrozumiałym dla niego bardzo. To z kolei schlebia kaznodziei a on w odwrocie zlewa pochwały na łaskawość swojego dobroczyńcy. Nazwisko może być wychwalane poprzez ukazanie się w druku a jednak ten liberalny dawca może być całkowicie nie wart udzielonego mu zaufania. Jego hojność nie wyrosła z głębokiej żywej zasady czynienia dobra przy pomocy posiadanych środków, ze wspomagania dzieła Bożego ponieważ go docenia, lecz z jakiegoś samolubnego pragnienia, o którym sądzi się, że jest hojne. Mógł działać pod wpływem impulsu a jego szczodrość może nie mieć głębokiej zasady. Mógł zostać poruszony słuchając kłującej prawdy, która na jakiś czas rozluźniła jego worek z pieniędzmi jednak mimo wszystko jego szczodrość nie ma żadnego głębszego motywu. Daje impulsywnie a jego kiesa otwiera się gwałtownie i również gwałtownie się szczelnie zamyka. Nie zasługuje on na żadną pochwałę i jeżeli całkowicie się nie nawróci, razem ze swoją kasą usłyszy miażdżący wyrok: ‘Nuż teraz bogacze płaczcie narzekając nad nędzami waszymi, które przyjdą. Bogactwo wasze zgniło a szaty wasze mole zgryzły’. Osoby takie w końcu obudzą się ze straszego samo-oszukania. Ci, którzy chwalili ich spazmatyczną szczodrość, pomagali szatanowi oszukiwać ich i powodowali by myśleli, że są bardzo szczodrzy, bardzo się poświęcają, podczas gdy nie znali podstawowych zasad hojności ani poświęcenia się.” – *Świadectwa, t. 1, str. 475.*

- b) **Jak możemy poprawić nasze priorytety dotyczące pieniędzy? Przysłów 11:4.**
-

„Przez ćwiczenie dobroczynności, ona stale wzrasta, powiększa się i umacnia aż staje się zasadą i rządzi człowiekiem. Jest wysoce niebezpieczne aby pozwalać samolubstwu i pożądlivosti na zajmowanie najmniejszego miejsca w sercu.” – *Tamże, t. 3, str. 548.*

4. PORZUCAJĄC BOŻKA

- a) **Co jest często powodem, dla którego ludzie zdobywają bogactwa? Jakuba 5:2 (część pierwsza).**
-
-

„W naszych czasach ludzi dręczy pragnienie zysku. Nierzadko bogactwo zdobywane jest za pomocą nieuczciwych sposobów. Mnóstwo ludzi boryka się z biedą, pracując ponad siły za głodowe wynagrodzenia i nie mogąc zarobić na najbardziej pilne życiowe potrzeby. Trud i nędza, bez nadziei na poprawę, czynią ich życie nieznośnym brzemieniem. Zatraskani i przytłoczeni nie wiedzą, gdzie szukać pomocy. A wszystko po to, aby bogacze mogli popisywać się ekstrawagancją i zaspokajać swoją żądzę posiadania!

„Umiłowanie pieniędzy i wystawności czynią świat jaskinią złodziei i zbójców. Pismo Święte przedstawia chciwość i wyzysk jako znaki rychłego końca świata i bliskości powtórnego przyjścia Chrystusa.” – *Prorocy i królowie*, str. 416.

- b) **Co motywuje większość dzisiejszego świata — i jaki apel należy skierować do tych, którymi to kieruje? 1 Tymoteusza 6:9, 10; Powtórnego Prawa (5 Mojżeszowa) 8:18, 19.**
-
-

„Biblia nie potępia bogatych, jeśli w uczciwy sposób zdobyli majątek. Nie pieniądze są korzeniem zła, ale miłość pieniędzy. Bóg jest Tym, który daje człowiekowi rozum do zdobycia bogactwa, a w rękach szafarza Bożego, używającego swoich zasobów materialnych niesamolubnie, bogactwo jest błogosławieństwem dla jego posiadacza i otoczenia. Niestety, wielu zajętych własnymi interesami staje się nieczułym na głos Boży i potrzeby bliźnich. Traktują bogactwo jako środek przynoszący im zaszczyt. Kupują dom za domem, ziemię za ziemią, gromadzą luksusowe przedmioty, podczas gdy wokół nich żyją istoty ludzkie w nędzy i poniżeniu, chorzy i na łożu śmierci. Ludzie prowadzący taki styl życia nie rozwijają w sobie przymiotów Bożych, ale cechy ludzi występnych.

„Potrzebują oni ewangelii. Powinni odwrócić swoje oczy od rzeczy materialnych, nie mających większej wartości, a zwrócić je na drogie bogactwa o nieprzemijającej wartości. (...)

„Niektórzy wyjątkowo nadają się do pracy nad ludźmi z wyższych warstw społecznych. Powinni oni szukać mądrości u Boga, jak z wielkimi tego świata nawiązać nie tylko powierzchowną znajomość, ale bliższe stosunki, wierząc w obudzenie w nich zainteresowania własnym zbawieniem i doprowadzenie ich do poznania prawdy w Jezusie.” – *Śladami Wielkiego Lekarza*, str. 147, 148.

5. PATRZĄC POZA MATERIALIZM

a) Opisz rezultat nieuczciwego zysku. Jakuba 5:2 (ostatnia część).

„Zdobywanie i gromadzenie bogactw kosztem nieprawości poprzez zachłanność w handlu, przez ciemnienie wdowy i sieroty i zaniedbywanie potrzeb biednych, sprowadzi w końcu sprawiedliwą karę opisaną przez natchnionego apostoła.” – *Świadectwa, t. 2, str. 682.*

b) Jakie jest szczególne poselstwo Boga dotyczące bogactwa? 1 Tym. 6:17-19.

„Najpokorniejsi i najbiedniejsi spośród prawdziwych uczniów Chrystusa, którzy są bogatymi w dobre uczynki bywają bardziej błogosławieni i doceniani w oczach Bożych niż ludzie chępiący się wielkimi bogactwami. Są bardziej honorowani na dworach nieba, od najślawniejszych królów i zacnych, którzy nie są bogatymi w oczach nieba. (...)

„Ci, którzy gromadzą bogactwa czy dużo inwestują w ziemię podczas gdy pozbawiają rodziny wygod życia, zachowują się jak ludzie obłąkani. Nie pozwalają rodzinie cieszyć się tym czego Bóg im nie szczędził. Pomimo że mają wielkie posiadłości, ich rodziny są często zmuszone do pracy przekraczającej ich siły aby tamci zaoszczędzili jeszcze więcej środków do zgromadzania. Mózg, kości i mięśnie są nadwyrężone do maksimum a religia i chrześcijańskie obowiązki zaniedbywane. Celem i tych jest praca i jeszcze raz praca, od świtu do nocy.

„Wielu nie okazuje szczerzej chęci uczenia się i poznawania woli Bożej i jego wymagań wobec nich. Niektórzy usiłujący uczyć prawdy innych, sami są nieposłuszni Słowu Bożemu. Im więcej będzie takich nauczycieli w sprawie Bożej tym mniej będzie się ona rozwijała.” – *Tamże, str. 682, 683.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

1. Co robię, gdy rozmyślam o wadach innych?
2. Wyjaśnij, jak zasmucony jest Duch Święty, gdy ignorujemy światło zesłane przez Niebo.
3. W jaki sposób mogą wpaść w sidła zarówno osoby zamożne, jak i ich kaznodzieje?
4. Dlaczego chciwość wzrasta oraz dlaczego powinniśmy jej teraz unikać bardziej niż kiedykolwiek?
5. Opisz piękno i korzyści płynące z pokory w Chrystusie.

Sobotnie Lekcje Biblijne Październik - Grudzień 2024

Skupiając się na niebie

WIERSZ NA PAMIĘĆ: „Bądźcie i wy cierpliwi i umacniajcie swoje serca, bo przyście Pana jest bliskie” (Jakuba 5:8).

„Musisz być stale przyobleczony w sprawiedliwość Chrystusa. Musisz pamiętać, że jesteś dzieckiem Bożym i że masz posiadać czułego, uprzejmego i cierpliwego ducha. Patrz uważnie, aby samolubstwo i chciwość nie przebywały w twojej duszy.” – *Manuscript Releases, t.13, str. 288.*

Proponowane czytania: *Doświadczenia i widzenia, str. 58, 59.*

Niedziela

15 grudnia

1. CZAS NA PONOWNĄ OCENĘ!

a) Co wkrótce stanie się z przedmiotami tak wysoko cenionymi i często pożądanymi od starożytności – i o czym powinno nam to przypominać? **Izajasza 31:6, 7.**

„Samolubna miłość pieniędzy niewłaściwie używanych jest korzeniem wszelkiego zła. Bogactwo okaże się błogosławieństwem wtedy gdy będziemy je traktować jako własność Boga i jeżeli przyjmować je będziemy z podziękowaniem i z wdzięcznością oddawać Dawcy.

„Jaką wartość ma nawet największe bogactwo ulokowane w okazałych domach czy papierach wartościowych? Jakaż jest waga wszystkich bogactw w porównaniu z uratowaniem jednej duszy, za którą umarł Syn nieskończonego Boga?” – *Świadectwa dla zboru, t. 6, str. 452.*

„Ci, którzy wybiorą wymówki i pozostaną w grzechu i w zgodzie ze światem, będą pozostawieni swym bożkom. (...)Gdy przyjdzie Chrystus w swojej chwale i chwale swego Ojca, otoczony wszystkimi aniołami towarzyszącymi mu w jego przyjściu z głosami triumfu, kiedy będzie słyszana zachwycająca muzyka, wszyscy się tym zainteresują, nie będzie tam żadnego obojętnego widza. Wtedy żadna dusza nie będzie się już zajmowała spekulacją. Dla skąpców góry złota nie będą już miały żadnego znaczenia co przedtem zachwycało ich wzrok. Z obrzydzeniem będą się odwracali od pałaców, które zbudowali dumni ludzie tego świata.” – *Świadectwa dla zboru, t. 2, str. 41, z ang.*

2. ZANIM BĘDZIE ZA PÓŹNO . . .

a) **W jaki sposób Pismo Święte przedstawia tych, którzy zwlekając, tracą szansę na uhonorowanie Boga swoim majątkiem? Ozeasza 4:17; Mateusza 25:11, 12.**

b) **Opisz ostateczny wynik wszystkich –w tym tych, którzy wyznają obecną prawdę – którzy samolubnie trzymają się swoich dóbr materialnych. Jakuba 5:3.**

„[Cyt. Jakuba 5:1-3] Widziałam, że te pełne grozy i straszne słowa odnoszą się w szczególności do bogatych, którzy głoszą że wyznają obecną prawdę. Pan próbuje ich aby użyli posiadane środki do wsparcia dzieła Bożego. Sposobności są otwarte lecz oni zamykają oczy na potrzeby dzieła i trzymają się kurczowo swoich ziemskich skarbów. Ich miłość do świata jest większa niż miłość do prawdy, miłość do bliźnich czy do Boga. Nawołuje ich do użycia swych majątności lecz oni samolubnie i chciwie zatrzymują to co posiadają. Od czasu do czasu dają coś niecoś dla zaspokojenia sumienia lecz nie przewyżczyli swojej miłości do świata. Pan wywyższył innych, którzy sobie cenią życie wieczne, i którzy cenią wartość duszy chętnie oddając swoje środki dla wsparcia dzieła Bożego. Dzieło się kończy i wkrótce środki tych, którzy zatrzymali swoje bogactwa, swoje wielkie posiadłości i bydło, nie będą potrzebne. Widziałam Pana odwracającego się od takich w gniewie, w oburzeniu i powtarzającego te słowa: 'Nuż teraz, bogacze płacźcie'. Wołał lecz wy nie chcieliście słuchać. Miłość do świata zagłusza Jego głos. Teraz nie ma dla was zatrudnienia i każe wam odejść mówiąc wam: 'A teraz wy bogacze możecie odejść'.

„O, widziałam jak straszną rzeczą było być odrzuconym przez Pana. Przerażającą rzeczą jest trzymać się niszczyjących rzeczy tutaj na ziemi kiedy On powiedział, że jeżeli sprzedamy i rozdamy je jako jałmużnę, możemy zgromadzić sobie skarb w niebie. Ukazano mi że kiedy dzieło Boże będzie się kończyć a prawda będzie kroczyć naprzód z mocą, bogacze ci będą przynosić swoje majątności i składać je u stóp sług Bożych prosząc ich o przyjęcie tych darów. Odpowiedź sług Bożych będzie brzmiała: 'A teraz wy bogacze płacźcie. Wasze środki nie są już potrzebne. Zatrzymaliście je kiedy mogliście czynić przy ich pomocy dobro wspomagając dzieło Boże. Potrzebujący cierpieli, nie zostali pobłogosławieni waszymi środkami. Teraz Bóg nie przyjmie waszych bogactw. Idźcie teraz wy bogacze'.” – *Świadectwa dla zboru, t. 1, str. 174, 175.*

„Wszchemocnego. Miasto stało nietknięte wśród wszystko pożerającego ognia.” – *Spiritul Gifts, t. 3, str. 87*

2. NAUKA ZŁOTEJ ZASADY

a) Jak zamożni często traktują tych, których zatrudniają lub którzy kupują od nich – i o czym powinniśmy zawsze pamiętać? Jakuba 5:4–6; Mateusza 7:12.

„Nie we wszystkich otrzymanych dobrach jest Bóg. Czasami szatan ma dużo więcej do czynienia ze zdobyciem dóbr niż Bóg. Wiele bogactw otrzymuje się przez gnębienie i oszukiwanie najemników na ich zarobkach. Z natury chciwy bogacz zdobywa swoje bogactwa uciskając najemników i wykorzystując poszczególnych ludzi kiedy tylko nadarza się sposobność. Dodaje w ten sposób do swoich skarbów te, które strawią jego ciało jak gdyby były ogniem.

„Niektórzy nie przyjęli ściśle uczciwego prawego sposobu postępowania. Tacy właśnie muszą przyjąć całkowicie inny kierunek i pracować wydajnie odkupując winę. Wielu tych, którzy święcą sobotę, jest winnych na tym polu. Ci, którzy mają nadmiar wszystkiego wykorzystując nawet swych biednych braci, wymagają od nich więcej niż wynosi prawdziwa wartość danej rzeczy, więcej niż by sami zapłacili, podczas gdy tamci bracia są zakłopotani i umęczeni z powodu braku środków. Bóg wie o tych wszystkich rzeczach. Każde samolubne działanie, każde chciwe wyłudzenie przyniesie swój plon.

„Widziałam, że jest to okrutne i niesprawiedliwe kiedy nie ma się względów na sytuację brata. Kiedy jest on dotknięty nieszczęściem lub biedą, a jednak robi co może, należy mu obniżyć cenę, a nawet nie powinno się wymagać pełnej wartości danej rzeczy jak od kupującego bogatego, powinno się mieć serce pełne współczucia dla takich. Bóg pochwała takie dobre uczynki, a ten, który to robi, nie straci swojej nagrody. Ale za surowe chciwe traktowanie wielu wyznawców sabatu zapłaci straszliwy rachunek.” – *Świadectwa dla zboru, t. 1, str. 175, 176.*

b) W jaki sposób wierzący swobodnie dzielili się z innymi w dawnych czasach? 2 Koryntian 8:1, 2

„Wskazano mi na minione czasy kiedy nie było wielu słuchających i przyjmujących prawdę. Nie posiadali oni wiele dóbr ziemskich. Potrzeby dzieła były podzielone pomiędzy nielicznych. W tym czasie koniecznością było aby niektórzy sprzedali domy i ziemię, a w zamian kupili tańsze aby służyło im to na schronienie bądź na dom, podczas gdy ich środki zostały dobrowolnie i radośnie wypożyczone Panu aby publikować prawdę oraz na pomoc dla postępu dzieła i sprawy Bożej. Kiedy spostrzegłam tych poświęcających się ludzi widziałam, że cierpią ubóstwo dla dobra dzieła. Widziałam stojącego anioła obok nich, który wskazywał w górę i mówił: ‘Macie skarb w niebie! Macie bogactwo w niebie, które się nie starzeje! Wytrwajcie aż do końca, wielka będzie wasza nagroda’.” – *Tamże, str. 176.*

3. CNOTA NIEZBĘDNA W DZISIEJSZYCH CZASACH

a) Dlaczego cierpliwość jest tak ważna w rozwijaniu naszego charakteru? Jakuba 5:7.

„Oto rolnik cierpliwie oczekuje cennego owocu ziemi, aż spadnie wczesny i późniejszy deszcz.” Jakuba 5,7. Tak samo chrześcijanin powinien cierpliwie czekać na ukazanie się w jego życiu owocu Słowa Bożego. Bóg często wysłuchuje naszych modlitw, jeśli prosimy Go o dary Ducha, w ten sposób, że znajdujemy się w okolicznościach, które rozwijają te dary, my zaś nie rozumiejąc tych zamysłów, dziwimy się, że jesteśmy zgnębieni i lękamy się. A tylko przez wzrastanie i przynoszenie owoców możemy rozwinać w sobie dary Ducha Świętego. Naszym zadaniem jest przyjąć Słowo Boże, zachować je i całkowicie poddać się Jego kontroli, wtedy zamysły Boga urzeczywistnią się.

„Jeśli kto mnie miłuje, słowa mojego przestrzegać będzie, i Ojciec mój umiłuje go, i do niego przyjdziemy, i u niego zamieszkamy” Jana 14,23. Będzie nami kierowała silniejsza i doskonalsza wola, gdyż będziemy mieli żywą łączność ze źródłem wszystko utrzymującej mocy. W naszym życiu duchowym będziemy oddani pod kontrolę Jezusa Chrystusa, nie będziemy już prowadzić zwykłego, samolubnego życia, ale będzie w nas żył Chrystus. Jego charakter będzie w nas odtworzony. W ten sposób przyniesiemy owoc Ducha — ‘jeden stokrotny, drugi sześćdziesięciokrotny, a inny trzydziestokrotny.’” – *Przypowieści Chrystusa, str. 34.*

b) Dlaczego cierpliwie zaufanie jest tak pomocne, gdy pojawia się pokusa, by być sfrustrowanym lub zaniepokojonym eskalacją zła na tej planecie? Jakuba 5:8; Łukasza 21:19.

„Świat odważnie przekracza przykazania Boże. Ponieważ Bóg jest długo pobłażliwy, ludzie podważają Jego autorytet. Wspomagają jeden drugiego w ciemieniu i okrucieństwie, powiadając: ‘Jakożby mógł dowiedzieć się Pan? Czy Najwyższy wie o tym?’ Psalm 73:11 Lecz są granice, których przekroczyć nie mogą. Zbliży się czas, gdy ich limit zostanie wyczerpany. Już nawet teraz przekroczyli oni granicę cierpliwości Bożej, granicę Jego łaski i miłosierdzia. Pan włączy się, by bronić swego honoru, uwolnić swój lud i stłumić nabrzmiałą niesprawiedliwość.” – *Tamże, str. 112, z ang.*

4. PRZYKŁADY, KTÓRE NAS WZMOCNIĄ

- a) **Na czym zbyt często skupiamy się w zborze, a co powinniśmy mieć na uwadze? Księga Kapłańska (3 Mojżeszowa) 19:18; Jakuba 5:9, 10.**

„Abel jako pierwszy chrześcijanin spośród dzieci Adama umarł śmiercią męczeńską. Henoch, który pielgrzymował z Bogiem, nie miał uznania u ludzi. Noego wyszydzano jako fanatyka i alarmista. ‘Jeszcze inni doświadczyli szyderstw i biczowania, ponadto kajdan i więzienia.’ ‘Inni zaś byli torturowani, nie przyjąwszy uwolnienia, aby dostąpić lepszego zmartwychwstania.’ Hebrajczyków 11:36, 35

„Wybrani posłowie Boży byli we wszystkich czasach przedmiotem szyderstwa i prześladowania, wszakże dzięki ich utrapieniom szerzyła się znajomość Boga. Każdy uczeń Chrystusa powinien kroczyć tą samą drogą, pomnażając dzieło i wiedząc, że wróg nie może nic uczynić przeciwko prawdzie, raczej działa na jej korzyść. Bóg chce, by prawda była widoczna, żeby ludzie badali ją i omawiali, chociażby na skutek wystąpien przeciwko niej. Umysły ludzkie muszą doznać wstrząsu; każdy spór i obelga, każdy zamach na wolność sumienia, są w rękach Boga środkami budzenia drzemiących umysłów.

„Jakże często widziano tego rodzaju rezultaty w życiu sług Bożych. Kiedy na rozkaz Wysokiej Rady ukamienowano szlachetnego Szczepana, nie zaszkodziło to bynajmniej sprawie ewangelii. Światło niebiańskie rozjaśniające oblicze męczennika, jego wzruszająca litość wyrażona w przedśmiertnej modlitwie były ostrymi strzałami wymierzonymi przeciwko obłudzie świętoszków Wysokiej Rady. Niedługo potem z prześladowującego faryzeusza stał się Saul narzędziem niesienia imienia Chrystusowego do “pogan i królów, i synów izraelskich.” – *Nauki z Góry Błogosławienia*, str. 35,36, z ang.

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

1. Co muszę sobie uświadomić na temat wartości moich pieniędzy?
2. Co oznacza wyzwanie rzucone przez Chrystusa w Liście Jakuba 5:1?
3. Jakiej słabości mogę być winny w odniesieniu do interakcji finansowych?
4. W jaki sposób cierpliwość ma świecić jako cnota wśród ludu Bożego?
5. W jaki sposób prześladowani męczennicy na przestrzeni dziejów utrzymywali swoją koncentrację?

Wytrwałość przez wiarę

WIERSZ NA PAMIĘĆ: „Wyznawajcie sobie nawzajem upadki i módlcie się jedni za drugich, abyście byli uzdrowieni. Wiele może usilna modlitwa sprawiedliwego” (Jakuba 5:16).

„Pokorna i żarliwa modlitwa wybawi duszę od śmierci, a wyznanie i zadośćuczynienie zakryją mnóstwo grzechów.” –*The Review and Herald*, 16 grudnia 1902.

Proponowane czytania: *Śladami Wielkiego Lekarza*, str. 157 – 162;
Świadectwa dla zboru, t. 3, str. 271-293.

Niedziela

22 grudnia

1. NADZIEJA

a) **Za jaką cnotę Hiob jest szczególnie uznawany i co nam to mówi o Bogu?**
Jakuba 5:11.

„[Pan]czeka w nieustającej miłości, aby usłyszeć wynurzenia grzesznych serc i przyjąć ich skruchę. Oczekuje od nas podziękowania i — podobnie jak matka — czeka na uśmiech wdzięczności swego ukochanego dziecka. Bóg chce, byśmy zrozumieli, jak bardzo i jak czule tęskni za nami. Pragnie dzielić z nami trudy i troski, pocieszyć w smutkach, leczyć z ran i podnosić swą mocą ze słabości. Żaden z przychodzących do Niego nie został nigdy zawiedziony, ponieważ ci, którzy spoglądają na niego, zajaśniają, a oblicza ich nie okryją się wstydem!”

„Kto szuka Boga w skrytości, powierzając Mu swoje potrzeby i prosi Go o pomoc, ten nie będzie błagał daremnie.” – *Nauki z Góry Błogosławienia*, str. 81, 82.

b) **W jaki sposób Jakub powtarza słowa Chrystusa dotyczące prawdziwości?**
Jakuba 5:12; Mateusza 5:37.

„Wszystko, co robią chrześcijanie, powinno być tak przejrzyste jak światło słoneczne.” – *Tamże*, str. 67, z ang.

2. WIARA VERSUS DOMNIEMANIE

a) Jeśli cierpimy jakąś chorobę, jak i dlaczego jesteśmy zachęcani aby przyjść do wielkiego Życiodawcy? Jakuba 5:13-15; Psalmów 103:1-3.

„Bóg tak samo chętnie przywraca zdrowie choremu jak wtedy, kiedy Duch Święty mówił te słowa przez usta psalmisty. Chrystus jest takim samym litościwym Lekarzem dziś, jakim był w czasie swojej służby na ziemi. W Nim jest balsam uzdrawiający każdą chorobę, przywracający moc w każdej słabości. Jego obecni uczniowie powinni się modlić za chorych tak gorliwie, jak czynili to uczniowie w dawnych czasach. Uzdrowienie nastąpi, ponieważ ‘modlitwa wiary uzdrowi chorego’. Mamy moc Ducha Świętego, pełną gwarancję wiary, którą mogą potwierdzić obietnice Boże. Obietnica Pana: ‘Na chorych ręce kłaść będą, a ci wyzdrowieją’ (Marka 16,18), jest tak samo godna zaufania dziś, jak była w dniach apostołów.” – *Śladami Wielkiego Lekarza, str. 158.*

b) Jakiej równowagi musimy być świadomi, kiedy szukamy zdrowia? Psalmów 66:18.

„Nie zasługujemy na miłosierdzie [Pana], ale gdy Mu się oddajemy, On nas przyjmuje. Będzie pracował dla i poprzez tych, którzy za nim podążają.

„Jeśli żyjemy zgodnie z Jego słowami, każda cenna obietnica, którą nam dał, spełni się. (...) Jeśli jesteśmy posłuszni tylko częściowo, Jego obietnice w naszym życiu nie spełnią się.” – *Tamże, str. 159.*

„Sposobem, w jaki Chrystus pracował, było głoszenie Słowa i uśmierzanie cierpienia przez cudowne dzieła uzdrowienia. Zostałam jednak pouczona, że nie możemy teraz pracować w taki sposób, ponieważ szatan będzie wykazywał swoją moc, czyniąc cuda. Dzisiaj słudzy Boży nie mogliby działać za pomocą cudów, ponieważ dokonywane będą fałszywe dzieła uzdrowienia, przypisujące sobie, że są boskimi.

„Z tego powodu Pan wytyczył sposób, w jaki jego lud ma prowadzić naprzód dzieło fizycznego uzdrawiania, połączone z nauczaniem Słowa. Mają zostać założone sanatoria, a z tymi instytucjami mają być związani pracownicy, którzy będą prowadzili naprzód prawdziwe medyczne dzieło misyjne. W ten sposób wokół tych, którzy przybywają do sanatoriów w celu leczenia roztaczany będzie ochronny wpływ.

„Jest to zabezpieczenie, które Pan zapewnił, by za jego pomocą ewangelia medycznego dzieła misyjnego była wypełniana dla wielu dusz.” – *Medyczna praca misyjna, str. 28, z ang.*

3. DWA RÓŻNE RODZAJE ODWAGI

a) Wymień istotny aspekt uzdrawiania, który jest niestety pomijany. Jakuba 5:16.

„Jakże myślą się ci, którym wydaje się, że wyznanie grzechu umniejsza ich godność i zmniejsza ich wpływ wśród bliźnich. Uporczywie trwając przy tym błędnym założeniu, wielu ludzi nie wyznaje błędów, chociaż je dostrzega, ale raczej pomija milczeniem krzywdy wyrządzone innym, napelniając w ten sposób goryczą swoje własne życie i zacieniając życie innych. Wyznanie twoich grzechów nie przyniesie szkody twojej godności. Precz z taką fałszywą godnością. Upadnij na Skałę i bądź skruszony, a Chrystus da ci prawdziwą i niebiańską godność. Niech duma, poczucie własnej godności albo własna sprawiedliwość nie powstrzymują kogokolwiek przed wyznaniem swojego grzechu, by mógł on domagać się obietnicy. ‘Kto ukrywa występki, nie ma powodzenia, lecz kto je wyznaje i porzuca, dostępuje miłosierdzia’. (Przypowieści 28,13). Nie zatajaj niczego przed Bogiem i nie zaniedbuj wyznania twoich błędów braciom. ‘Wyznawajcie tedy grzechy jedni drugim i módlcie się jedni za drugich, abyście byli uzdrowieni’. (Jakuba 5,16). Niejeden grzech pozostaje niewyznany, by stanął przed grzesznikiem w dniu ostatecznego rozrachunku; daleko lepiej jest teraz stanąć przed twoimi grzechami, wyznać je i porzucić, gdy pojednawcza Ofiara wstawia się za tobą. Nie zaniedbuj uczenia się woli Bożej odnośnie do tego zagadnienia. Zdrowie twojej duszy i zbawienie innych zależy od obranego przez ciebie sposobu postępowania w tej sprawie.” – *Wybrane poselstwa, t. 1, str. 304.*

b) Jakie działania podjął Elias, zaniepokojony duchowym odstępstwem swego narodu i jak Bóg go zachował? 1 Królów 17:1–3.

„Z bólem duszy [Elias]zanosił prośby do Boga, by powstrzymał swój wybrany lud od złego postępowania i, jeśli to konieczne, nawiedził ich swymi wyrokami, aby we właściwym świetle ujrzeli swoje sprzeniewierzenie się wobec nieba. Pragnął ujrzeć Izraelitów w skrusze, zanim, czyniąc zło, zabrną tak daleko, iż Pan nie będzie miał innego wyboru, jak wydać ich na zagładę. (...)

„Eliaszowi powierzono misję przekazania Achabowi tego wyroku niebios. (...)

W pałacu nie prosił o audiencję ani nie czekał na formalne zapowiedzenie. Ubrany w zwyczajny strój, jaki zwykle nosili prorocy w tamtych czasach, minął strażę, najwyraźniej niezauważony, i stanął przed zdumionym królem.” – *Prorocy i królowie, str. 81, 82, z ang.*

4. UCZĄC SIĘ OD ELIASZA

- a) **Dlaczego modlitwy Eliasza o to, by Bóg obudził jego odstępczy naród podane są jako przykład dla nas? Jakuba 5:17.**
-
-

„Powtarzane raz za razem wezwania, napomnienia i ostrzeżenia nie wywołały u Izraelitów skruchy. Nadszedł czas, gdy Bóg musiał przemówić do nich surowszym językiem sądu. Ponieważ czciciele Baala twierdzili, że dobrodziejstwa nieba — rosa i deszcz — pochodzą nie od Jahwe, ale od sił przyrody i że to stwórcza energia słońca ubogaca ziemię tak, iż wydaje ona obfite plony, klątwa Boża miała dotknąć kraj skażony odszczepieństwem. Odstępcze plemiona izraelskie musiały ujrzeć bezsens polegania na mocy Baala w kwestii doczesnych błogosławieństw. Postanowiono, iż póki ze skruczą nie nawrócą się do Boga i nie uznają Go za źródło wszelkich błogosławieństw, nie spadnie na kraj ani rosa, ani deszcz.” – *Prorocy i królowie, str. 81.*

- b) **Po tym, jak Izrael odnowił swoją wierność Bogu, w jaki sposób modlitwy Eliasza są ponownym przykładem dla nas? Jakuba 5:18; 1 Królewska 18:39-45.**
-
-

„Sześciokrotnie [Eliasz] żarliwie modlił się do Boga i za każdym razem nie było żadnego znaku, że jego prośba została wysłuchana. Jednakże dzięki silnej wierze nie zrezygnował i stąd uparcie kierował swe błaganie do tronu łaski. Gdyby za szóstym razem poddał się zniechęceniu, jego modlitwa nie zostałaby wysłuchana, on jednak tak długo się modlił, aż wreszcie nadeszła odpowiedź. Mamy Boga, którego ucho nie jest zamknięte na nasze prośby i jeśli wypróbujemy Jego słowo, uszanuje naszą wiarę. On wymaga, by wszystkie nasze sprawy, splatały się z Jego sprawami, a wtedy na pewno nam pobłogosławi, gdyż tylko pod tym warunkiem, po otrzymaniu błogosławieństwa, nie będziemy przypisywać chwały sobie, ale z całych sił będziemy chwalić Boga. Gdy się do Niego zwracamy, nie zawsze odpowiada na nasze modlitwy za pierwszym razem. Gdyby tak uczynił, w swoim zadufaniu moglibyśmy uznać, że mamy prawo do posiadania wszystkich błogosławieństw i łask, jakimi może nas obdarzyć. Z tego też względu, zamiast badać swoje serce, by ustalić czy nie dotarło do niego jakieś zło i czy nie pielęgnujemy w nim jakiegoś grzechu, moglibyśmy stać się beztroscy oraz zaniedbać polegania na Nim i szukania Jego pomocy.

„Eliasz ukorzył się tak bardzo, że nie mógł przypisać chwały samemu sobie. Jedynie pod tym warunkiem Bóg wysłuchuje modlącego się, ponieważ wtedy tenże właśnie Jemu oddaje należną chwałę.” – *The SDA Bible Commentary [Komentarze E. G. White], t. 2, str. 1034, 1035.*

5. ROZSZERZAJĄC CZUŁOŚĆ PODOBNĄ DO CHRYSZTUSOWEJ

- a) **Jakim ostatecznym apelem Jakub zamyka swój list do nas pośród rozczarowań, jakie spotykają nas ze strony wadliwych ludzi w upadłym świecie? Jakuba 5:19, 20.**
-
-

„Nie odbierajcie błędzemu odwagi. Niech nie będzie w was faryzeuszowskiej surowości i nie przysparzajcie bratu bólu. Strzeżcie się, by nie zrodziło się w was uczucie goryczy. Niech w waszym głosie nie ma nawet śladu pogardy czy lekceważenia. Zgubą dla duszy może być jedno słowo, obojętne podejście, brak zaufania, podejrzliwość. By wzruszyć serce błędzącego potrzebny jest człowiek współczujący. Dajcie błędzemu odczuć mocny uścisk dłoni, niech usłyszy szeptem wypowiedziane słowa: „pomódlmy się”. Bóg ześle wam obu wspaniałe doświadczenie. Modlitwa złączy was z sobą i z Bogiem. Modlitwa sprowadza Jezusa do nas i daje słabej, troskami i kłopotami zmęczonej duszy moc zwyciężania świata, ciała i diabła. Modlitwa niweczy napaści szatana.

„Jeśli odwracamy się od ludzkich niedoskonałości, by ujrzeć Jezusa, następuje w nas, dokonane przez Boga, przekształcenie charakteru. Duch Chrystusa działający na serce ludzkie odmienia je na swoje podobieństwo. Jezus niech będzie waszym dążeniem. Skierujcie oczy wiary na Baranka Bożego, ‘który gładzi grzech świata’. Jana 1,29. Czynni w tym dziele pomyślcie: ‘Ten, kto nawróci grzesznika z błędnej drogi jego, wybawi duszę jego od śmierci i zakryje mnóstwo grzechów.’ Jakuba 5,20. (...)

„Jeżeli błędne serce uzyskuje przebaczenie Boże, wtedy wielkie serce miłości wiecznej pociąga je ku sobie. Fala boskiego zmiłowania splywa do duszy grzesznika, a od niego do serc innych ludzi.” – *Przypowieści Chrystusa*, str. 157, 158.

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

1. **W jakich momentach mojego życia widziałem hojne Boże miłosierdzie wobec mnie?**
2. **W jaki sposób mogę być winnym zarozumiałości w odniesieniu do mojego zdrowia?**
3. **Jak została wysłuchana modlitwa Eliasza o jego naród?**
4. **Dlaczego Eliaz musiał modlić się tak wiele razy, aby powrócił deszcz?**
5. **Wobec kogo powinienem być bardziej współczujący i dlaczego?**

SPIS LEKTUR:

1. *Child Guidance* – **Wychowanie dzieci**
2. *Christian Service* – **Posługa chrześcijańska**
3. *The Adventist Home* – **Chrześcijański Dom**
4. *Confrontation* – **Konfrontacja**
5. *Counsels on Health* – **Rady na Temat Zdrowia**
6. *Early Writings* – **Dary Ducha**
7. *Steps to Christ* – **Droga do Chrystusa**
8. *The Acts of the Apostles* – **Działalność Apostołów**
9. *Education* – **Edukacja**
10. *Evangelism* – **Ewangelizacja**
11. *Faith and Works* – **Wiara i uczynki**
12. *God's Amazing Grace* – **Wspaniała Łaskawość Boża**
13. *Gospel Workers* – **Słudzy Ewangelii**
14. *In Heavenly Places* – **W Niebiańskim Miejscu**
15. *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments] – **Komentarz Biblijny ADS [Komentarz E. G. White]**
16. *Life Sketches* – **Życie i działanie**
17. *Manuscript Releases* – **Rękopis publikowany**
18. *Maranatha* – **Maranatha**
19. *Messages to Young People* – **Poselstwa dla młodych**

20. *My Life Today* – **Moje Życie Dzisiaj**
21. *Our High Calling* – **Nasze Wzniosłe Powołanie**
22. *Patriarchs and Prophets* – **Patriarchowie i Prorocy**
23. *Prophets and Kings* – **Prorocy i Królowie**
24. *Christ's Object Lessons* – **Przypowieści Chrystusa**
25. *Reflecting Christ* – **Odzwierciedlając Chrystusa**
26. *Selected Messages* – **Wybrane Poselstwa**
27. *The Signs of the Times* – **Znaki Czasu**
28. *Testimonies to Ministers* – **Świadectwa dla Kaznodziejów**
29. *That I May Know Him* – **Abym mógł Go poznać**
30. *The Ellen G. White 1888 Materials* – **Materiały Ellen G. White z 1888 roku.**
31. *The Faith I Live By* – **Wiara, dzięki której żyję**
32. *The General Conference Bulletin* – **Biuletyn Generalnej Konferencji**
33. *The Ministry of Healing* – **Śladami Jezusa (Śladami Wielkiego Lekarza)**
34. *The Review and Herald* – **Przegląd i Zwiastun**
35. *The Spirit of Prophecy* – **Duch Proroczy**
36. *The Upward Look* – **Spojrzenie w górę**
37. *The Youth's Instructor* – **Nauczyciel Młodzieży**
38. *The Great Controversy* – **Wielki Bój**
39. *The Desire of Ages* – **Życie Jezusa**

